

DOSSIERNo.:

PD 4967

NAAM:

HEIJER, Heinz

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
12/9	C	4/10									
4/10	I	7/10									
7/10	4 a	4/10									
3/12	4	2/12									
8/12	4	8/12									
10/12	4	10/12									
20/12	4	20/12									
30/12	4	21/12									
31/12	C	1/1									
31/12	B III	1/1									
27/4	F 51	D 1/5									
31/10/56	EX	SEP. 1956									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. PD 4967.....

NAAM: HEYER, Heinz.....

1. Ondervragingsrapport, Engelse vertaling hiervan, resultaten van nader onderzoek te den Haag en correspondentie met Kon. Marechaussee toegevoegd. C V, 3-X-'47.
2. Gezien naar aanleiding van de naam van Zon in ACD 35366, er bestaat echter geen verband.
Afdeling C/I, 19 Mei 1948. LS

F 2 JUNI 1948

24475

G E H E I M

UITGEBOKT

OPGELEGD

25 November

7

XXXX
XXXX

H. HEYER.

Naar aanleiding van de door U geuite wenselijkheid om HEYER nogmaals te verhoren, kan ik U het volgende berichten.

Heinz HEYER bevindt zich in het kamp Recklinghausen. Hij kan aldaar verhoord worden, indien men zich wendt tot de Heer Dudley PINK C.O. 4 Revue and Interrogation Centre, waarbij men moet refereren naar de door Major SHEPHERD, Senior Frontier Security Coordinating Officer verleende toestemming.

Het overbrengen van HEYER naar Nederland schijnt op grote technische bezwaren te stuiten.

HET HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

Aan de Hoogedelsgetrengde Heer
K.H. SCHILP,
Kapt.-Luit.t/zee K.M.R.
Marine-Staf

Lange Voorhout 7
's-GRAVENHAGE

Mr. L. BINTHOVEN.

Fi

COMMANDANT
DER
KONINKLIJKE MARECHAUSSEE

's-GRAVENHAGE, 13 November 1947.
Raamweg 4
Telefoon No. 183885

OPGELESD

Afdeling: 5
Bur.:
No.: Gr. 1-1236 Geheim.
Bijl.: geen.
Onderwerp: Heinz Meyer.

15 NOV. 1947

ACD/24475

C

In antwoord op Uw telefonisch verzoek betreffen-
de Heinz Meyer, deel ik U mede, dat voornoemde per-
soon zich op het ogenblik bevindt in het kamp Reck-
linghausen (Dld.).

Hij kan aldaar verhoord worden indien men zich
wendt tot de Heer Dudley Pink. C.O. number 4 Re-
vue and Interrogation Centre, terwijl men moet refe-
reren naar de door Major Shepherd Senior Frontier
Security Coördinating Officer, verleende toestemming.

Het overbrengen van Meyer voor verhoor naar
Nederland schijnt op grote technische bezwaren te
stuiten.

De Kapitein der Kon. Marechaussee,
R.A. Baron van Heeckeren van Brandsenburg.

- Heeckeren

Aan: de Heer L. Pot.
Javastraat 68
's-GRAVENHAGE.

Typ: LvdE

Coll.: *ly*

F

IIe TUSSENTIJDSE RAPPORT BETREFFENDE DE RAMP VAN DE "SUNETTA".

IV. NADER ONDERZOEK NAAR DE WIJZE , WAAROP DE MIJN IN DE NIEUWE WATERWEG TERECHT GEKOMEN KAN ZIJN.

a. Het zogenaamde "KIKKERMANNETJE".

9. Op Maandag 28 Juli 1947 te ongeveer 22 uur werd te Hoek van Holland een man gearresteerd, welke bij ondervraging opgaf te heten:

Heinz HEYER,

geboren te RECKLINGHAUSEN (DLD) 28 Augustus 1924, Duitser, afkomstig uit GELSENKIRCHEN.

Op het moment van zijn arrestatie bevond hij zich op het berghout van de Harwich-boot de "PRAGUE", gekleed in zwembroek en in het bezit van een paar zgn. zwemvinnen.

Hij was van plan om via Engeland als verstekeling naar Amerika te gaan.

10. Bij verdere ondervraging bleek HEYER behoord te hebben tot de sabotage-organisatie van SKORZENY en een opleiding gehad te hebben als saboteur (zgn. MEERESSWIMMER).
11. Door de Koninklijke Marechaussée werd HEYER als illegale grensganger en onge enst vreemdeling uitgeleid en aan de Engelsen overgedragen.
12. Na de ramp van de "SUNETTA" herinnerde men zich plotseling deze man en men veronderstelde, dat hij misschien iets hiermede te maken zou hebben.
Een nader onderzoek werd ingesteld; met medewerking van de Kon. Marechaussée werd HEYER in Dld. opnieuw aan een verhoor onderworpen. (zie verhoorrapport, dat als bijlage hiernevens gaat).
De ondervrager kwam echter tot de voorlopige conclusie, dat HEYER niets met de ramp van de "SUNETTA" te maken heeft. Gezien dit echter niet onweerlegbaar vast staat, zal met de definitieve conclusie gewacht moeten worden, totdat het resultaat bekend is van de nadere ondervragingen, waaraan de Engelse autoriteiten hem zullen onderwerpen.

13. Naar het resultaat van het onderzoek door de Engelsen zal nader worden geïnformeerd.

C II - 21-11-47

Original in C 20470

3 October 7

CX/ 21768
4 bijlagen
C IV CS

GEHEIM

UITGEBOEKT

OPGELEGD

Heinz HEYER.

Hierbij heb ik de eer U in duplo het resultaat aan te bieden van het nader onderzoek naar de gedragingen te 's-Gravenhage van:

Heinz HEYER.

Hieruit blijkt, dat HEYER in grote lijnen de waarheid heeft gesproken. De voornaamste afwijking is wel, dat het thans duidelijk is, dat zowel de familie VAN ZON als 'T HART wisten met een Duitser te doen te hebben, terwijl HEYER wel degelijk bekend was met de inhoud van de door hem naar Nederland gebrachte brief. Dit laatste zelfs zodanig, dat hij daarin zijn achternaam en de plaats van afzending heeft uitgeradeerd.

De verklaring van de familie VAN ZON en 'T HART, dat zij het bestaan van de gesmokkelde brief hebben willen verbergen, is aanmerkelijk te achten.

De inhoud van de brief, welke bij de familie VAN ZON is achterhaald, blijkt van onschuldige aard te zijn, terwijl de thans opgehelderde verschillen met de oorspronkelijke verklaringen al evenmin wijzen op een connectie met de sabotage van de "SUNETTA".

De boven besproken brieven gaan hierbij. Ik verzoek U deze aan de betreffende Engelse Dienst te willen doen toekomen en deze tevens op de hoogte te willen stellen van de resultaten van het nader onderzoek te 's-Gravenhage.

Voor de uitkomsten van de door de Engelse Dienst in Duitsland geleide investigaties houd ik mij te zijner tijd aanbevelen.

HET HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
namens deze

L
L.POT.

Aan de Commandant der
Koninklijke Marechaussée
t.a.v. de Kapitein R.A. Baron van Heeckeren
van Brandsenburg

Raamweg 4
's-GRAVENHAGE

F

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

Herhieuwd onderzoek naar de gedragingen van Heinz HEYER, geboren te Recklinghausen, 29-8-'24, wonende Amkoprath 7 te Gelsenkirchen (Dld.) tijdens zijn verblijf in Den Haag, omstreeks eind Juli 1947.

In verband met de vele tegenstrijdigheden, die zich voordoen in de door de fam. V. de Zon en de fam. 't Hart afgelegde verklaringen inzake het geval Heinz Heyer, welke vooral na het verhoor van Heyer aan het licht zijn gekomen, is dezerzijds opnieuw een onderzoek ingesteld, teneinde in staat te zijn, van de gedragingen van Heyer ten opzichte van deze beide families een juister beeld te krijgen.

Daar het thans bekend is geworden, dat Heyer, ter introductie, een brief vanuit Gelsenkirchen mee had gekregen, welke bestemd was voor Mevrouw 't Hart, wonende Beeklaan no.5 te Den Haag is deze, te meer daar het van het grootste belang was deze brief te pakken te krijgen, het eerst gehoord. Toen Mevr. 't Hart bleek, dat het overbrengen van deze clandestiene brief geen geheim meer was, begreep zij, dat zij het beste deed door de toedracht naar voren te brengen.

Na haar spijt betuigd te hebben omtrent de door haar de vorige maal afgelegde verklaringen, die niet overeenkomstig de waarheid was geweest, deed zij het volgende verhaal:

Op Woensdag 23 Juli 1947, te ongeveer 19.30 uur stopte een auto voor haar woning aan de Beeklaan no.5 te Den Haag. Dit was een grote open auto en zij had niet gelet op het nummer. Nadat uit deze wagen een haar onbekende jongeman was gestapt, reed de wagen direct door. (Zij sloeg een en ander gade vanuit het raam van haar bovenwoning). De jongeman belde bij haar aan en kwam, nadat zij de deur had opengetrokken, regelrecht maar boven lopen, daarbij vragenderwijs "'t Hart?" uitroepende. Toen zij daarop bevestigend had geantwoord, zei hij niets anders dan: "Bohndick." Mevrouw 't Hart begreep uit een en ander, dat de jongeman uit Duitschland kwam met een boodschap van haar zuster Maria Born, geboren 29 Maart 1902 te Gelsenkirchen, wonende Hartmannstrasse 19 te Gelsenkirchen. Deze zuster is gescheiden van zekere Adolf Bohndick. (Verdere gege-

vens waren haar niet bekend.) Zij liet hem binnen in de huiskamer, waar haar man ook aanwezig was. Dit in tegenstelling met haar vorige verklaring, waarin zij beweerde, dat haar man bij de aankomst van de jonge man niet thuis geweest was en dat deze de jongeman in het geheel niet had gezien. Zij beweerde deze leugen gelanceerd te hebben uit vrees voor haar man, die de jonge man vanaf het begin eigenlijk niet in huis had willen hebben. Wanneer hij later bemerkte zou hebben, dat de politie zich met het geval bemoeide, zou volgens haar, er heel wat gewaaid hebben. 't Hart gaat zich nl. zeer veel te buiten aan sterke drank en is dan zeer onhandelbaar.

Zij wordt dan door hem uitgescholden voor alles wat maar lelijk is en handtastelijkheden van zijn kant blijven dan meestal ook niet uit. Zij voelde nu echter wel aan, dat een en ander voor hem toch niet te verbergen zou zijn, waarom zij thans op hoop van zegen alles maar zou vertellen.

Toen Meyer goed en wel op een stoel in de huiskamer had plaatsgenomen, sprak hij af en toe een paar woorden in het Engels, die noch door 't Hart noch door zijn vrouw werden verstaan. Hij wist uiteindelijk duidelijk te maken, dat hij een brief van de fam. Bohndick uit Duitsland bij zich had, die hij echter onder zijn kleren op zijn blote lichaam droeg. In verband daarmee begreep zij, dat hij zich even aan haar ogen wilde onttrekken, teneinde deze brief te voorschijn te brengen. In de achterkamer heeft Meyer toen de bewuste brief te voorschijn gehaald, waarna ^{hij} deze aan Mevr. 't Hart ter hand heeft gesteld. Zij las deze brief en Meyer at inmiddels een paar boterhammen op, die zij voor hem had klaargemaakt.

De brief, die geschreven was door de zoon van haar zuster te Gelsenkirchen, genaamd Heinz (plm. 22 jaar oud) had volgens haar zeggen ongeveer de volgende inhoud gehad:

"Heinz werkte op het ogenblik weer, had lange tijd ziek gelegen in verband met tijdens de oorlog opgelopen verwondingen, wilde gaarne bericht hebben omtrent de toestand van de familie in Den Haag.

Hij verzocht tevens aan Iesje van der Zon (zijn nichtje van 14 jaar) of zij hem ook eens wilde schrijven."

Op de achterkant van deze brief had de moeder van Heinz Bohndick

dieck ook nog iets geschreven, dat ongeveer op het volgende neerkwam:

"Dat iemand haar deze brief zou komen brengen, die Heinz was genaamd. De achternaam van deze Heinz was echter uitgevlakt. Zij verzocht haar deze Heinz te willen helpen, daar hij en zijn moeder gedurende de oorlog haar moeder ook met zoveel dingen hadden geholpen, vooral tijdens haar ziekte."

Daar haar man er eerst niet van wilde weten om Heyer onderdak te geven, trachtte mevrouw 't Hart hem hiertoe toch over te halen, nadat zij deze laatste passage uit de brief had gelezen. Zij vertelde aan haar man, dat het toch eigenlijk niet ging om de jongeman zo maar weer weg te sturen, te meer niet, daar uit de brief gebleken was, dat zijn moeder haar moeder tijdens haar ziekte zoveel goed had gedaan. 't Hart stemde er daarna in toe, dat Heyer onderdak zou krijgen, doch zij diende er wel voor te zorgen, dat hij zo gauw mogelijk de laan weer uit ging. Heyer is daarna met de blikken doos, die hij bij zich had naar boven gebracht, waar hij die nacht heeft geslapen op een oud divanbed, dat op de zolder stond. Inmiddels had Mevr. 't Hart wel terdege begrepen, dat hij geen Engelsman, doch een Duitser was, waarna het gesprek dan ook verder in de Duitse taal was gevoerd. Heyer had haar verteld, dat hij met enkele vrienden in Duitsland een soort van weddenschap had aangegaan, dat hij gedurende een bepaalde tijd in Nederland zou kunnen verblijfhouden zonder door de politie gepakt te worden, terwijl daarin tevens nog een reis naar Engeland was begrepen. Zijn vrienden in Duitsland hadden zoiets voor onmogelijk gehouden, doch Heyer had verklaard, een en ander wel te kunnen presteren. Op haar vraag wat hij daar dan als Duitser in Engeland wilde doen, gaf hij het volgende antwoord: "In Engeland groeien bomen en andere gewassen en dan kom ik ook aan de kost." Toen dezertzijds aan Mevr. 't Hart werd gevraagd, waar de bewuste brief uit Gelsenkirchen gebleven was, bewaarde zij deze vernietigd te hebben, daar deze brief clandestien over de grens was gebracht.

Dit werd echter dezertzijds niet geloofd, zodat een nauwkeurig onderzoek in de woning naar de verblijfplaats van de brief

werd ingesteld. Hoewel de bewuste brief niet gevonden werd, kwamen er wel diverse andere brieven van haar zuster uit Gelsenkirchen voor de dag. (De inhoud van al deze brieven, die door mij rapporteur werden gelezen, was van geheel onschuldige aard).

In verband met het feit, dat juist de thans gezochte brief niet meer aanwezig was, althans niet te vinden, werd Mevr. 't Hart nogmaals van het noodzakelijke van de aanwezigheid van deze brief gewezen. Zij bekende toen de brief aan Heyer meegegeven te hebben in een gesloten enveloppe, toen hij de volgende morgen te ongeveer 9.00 uur haar woning weer had verlaten.

Op de gesloten enveloppe had zij de naam en het adres van de familie Van der Zon-Born, Klaverstraat 48, te Den Haag, geschreven, terwijl zij op de achterkant van één der beide bladen van de brief nog een kort briefje aan haar zuster had geschreven, waarin zij had medegedeeld, dat de persoon, die haar de brief zou brengen, die nacht in haar woning had doorgebracht, dat hij naar Engeland wilde en dat hij zich voor een Engelsman uitgaf.

Zij had Heyer de brief meegegeven en tegen hem gezegd, dat de man van haar zuster hem misschien wel verder zou kunnen helpen. De gehele verdere dag had zij hem niet meer teruggezien tot 's-avonds ongeveer 20. uur toen hij weer bij haar teruggekomen was om te slapen. Op haar vraag hoe hij eigenlijk zonder aangehouden te worden de Nederlands-Duitse grens was gepasseerd, had Heyer haar die avond nog medegedeeld, dat hij gedurende 6 uren e in de Rijn had gezwommen, hetgeen mogelijk was geweest met behulp van een paar zwemvliezen, die hij aan zijn voeten had vastgemaakt.

De volgende morgen te ongeveer 10.30 uur was Heyer, na zich in haar woning eerst nog gescheren te hebben, weer weggegaan, om zich weer naar haar zwager Van der Zon te begeven, die via een relatie van hem, misschien werk voor Heyer zou kunnen vinden bij een Engelse dame.

Bij zijn vertrek had hij haar nog gewezen op zijn kapotte schoenen en gezegd, dat hij geen geld had om deze te laten repareren.

Zij had hem toen nog f.3.50 meegegeven, om zijn schoenen te laten repareren.

Die zelfde avond, te ongeveer 19.00 uur kwam hij weer bij haar terug, doch kreeg al direct moeilijkheden met haar man, die dronken thuis was gekomen.

't Hart wilde hem in zijn dronkenschap te lijf en wilde hem het huis uitgooien. Zij was dusdanig met het geval verlegen, dat zij haar nood ging klagen bij mej.Sprangemeijer, die bij haar op een kamertje woont.

Deze mej.Sprangemeijer, die juist die avond naar een haar bekende familie in de Heemstraat te Den Haag op visite zou gaan, bood toen aan Heyer mee te nemen. Hij was dan meteen het huis uit en zij zou hem dan tevens die avond wel eens terdege zeggen, dat hij de volgende dag onmiddellijk moest vertrekken, om verdere moeilijkheden te voorkomen.

Heyer is daarna met mej.Sprangemeijer naar de haar bekende familie in de Heemstraat gegaan en is pas tegen 23.00 uur die avond weer teruggekomen, in gezelschap van mej.Sprangemeier.

Hij is toen weer op de zolder gaan slapen.

De volgende morgen reeds vrij vroeg, de juiste tijd herinnert mevr.'t Hart zich niet meer, heeft Heyer afscheid van haar genomen en is nadien niet meer teruggekeerd. Zij vermoedde, dat hij van plan was die ochtend weer naar Van der Zon te gaan. Mevr.Van der Zon, die daarna gehoord werd, bleek, nadat zij begrepen had, dat haar zuster geheel overeenkomstig de waarheid had verklaard, veel handelbaarder te zijn dan de vorige maal. Na enig zoeken bracht zij de brief met enveloppe te voorschijn, zoals die haar door Heyer was overhandigd op Donderdag 24 Juli 1947.

(Deze enveloppe met de beide brieven worden als bijlagen I, II en III bij dit rapport gevoegd.)

Heyer was, nadat hij de brief had overhandigd, zonder dat hij daartoe werd uitgenodigd doorgelopen tot in de vestibule van haar woning en bleef daar wachten, totdat mevr.Van der Zon de brief had gelezen. Hij sprak daarbij enkele woorden, die zij echter niet verstond.

Nadat zij de brief had gelezen en daaruit had begrepen, dat Heyer (zij wist toen echter nog niet dat dit zijn naam was) van haar of haar man hulp verwachtte om verder te komen, had

zij haar man geroepen, die boven bezig was zich te scheren. Mevrouw Van der Zon maakte haar man er opmerkzaam op, dat in de brief achter de voornaam Heinz een radering voorkwam, waaruit beiden toen begrepen, dat dit waarschijnlijk de plaats was, waar de achternaam van Heinz had gestaan. Daar de voornaam Heinz een specifiek Duitse voornaam was, begrepen beiden toen direct, dat hij een Duitser moest zijn in plaats van een Engelsman, zoals hij voorgaf. Heinz had toen de pose van Engelsman te zijn, direct laten varen en deelde mee, dat hij in Nederland wilde trachten werk te vinden, om zoveel geld te sparen, dat hij via Engeland naar Amerika zou kunnen vertrekken. Hij was volgens zijn zeggen op zijn achttiende jaar gedwongen in het Duitse leger geweest en had nog in Rusland gevochten. Daardoor was zijn studie geheel in de war gelopen en omdat hij in het tegenwoordige Duitsland geen kans meer zag om zijn studies te vervolgen, had hij het plan opgevat, om via Engeland naar Amerika te komen, waar het hem volgens zijn zeggen, wel zou lukken. Hij beweerde altijd fel-anti-Nazi geweest te zijn en had de gelegenheid, die hem geboden was in het overbrengen van de brief aangegrepen, om via de contacten, die hij daardoor zou krijgen in Nederland, de wijk te nemen naar Amerika.

Zijn achternaam, die in de brief door mevr. Bohndick volledig was vermeld, had hij volgens zijn zeggen weggeradeerd, om bij een eventuele aanhouding niet in moeilijkheden te komen. Daar hij vloeiend Engels sprak, had hij overal gedurende zijn reis van deze taal gebruik gemaakt en een eventuele ontdekking van zijn werkelijke naam zou zijn gehele plan in duigen hebben doen vallen.

Onderweg was er dan ook niemand geweest, die hem voor een Duitser had aangezien. In Rotterdam had hij zelfs aan een politiemans in het Engels de weg naar den Haag gevraagd en deze was hem, daar hij meende met een rasechte Engelsman te doen te hebben, bijzonder ter wille geweest.

Al zwemmende was hij de Rijn afgekomen, met behulp van een paar voetvinnen, die hem in staat stelden, zonder moe te worden gedurende lange tijd in het water te blijven.

Vervolgens was hij met een boot meegevaren tot Rotterdam en

vandaar met een auto gelift tot Den Haag, waar hij bij de zus-
ter van Mevr. Van der Zon de nacht had doorgebracht.

Van der Zon had hem, vooral ook omdat uit de brief was geble-
ken, dat de moeder van Heyer, de moeder van zijn vrouw gedu-
rende haar ziekte veel goed gedaan had niet zonder meer wil-
len afstoten en had hem meegenomen naar zijn werkplaats in
de Helmstraat 1B. Daar had hij hem in contact gebracht met
Peers.

Verder klopte volgens Van der Zon het verhaal, dat hij de vori-
ge keer had gedaan omtrent zijn ervaringen met Heyer geheel,
op de volgende uitzonderingen na:

1. Dat Heyer zich had voorgesteld als een zekere Mac. Clark of
iets van die aard, was door hem verzonnen, omdat hij meende
dat hij het beste deed, vol te houden, dat de jongeman ^{zich} bij
hem had voorgedaan als Engelsman. Hij was bang geweest, dat
het hem zeer kwalijk zou worden genomen, dat hij zich had
bemoeid met een Duitser, die clandestien de grens over was
gekomen.
2. In zijn vorige verklaring beweerde Van der Zon, dat hij en
de Munnik Heyer 's-avonds telkens bij de Goudenregenstraat
hadden afgezet, waar hij den op lijn 12 was gestapt met on-
bekende bestemming. Dit was niet waar, want het was aan Van
Zon bekend, dat Heyer dan met lijn 12 naar het adres Beek-
laan zou gaan.
3. 'sZaterdags-morgens is Heyer in tegenstelling met de vorige
verklaring wel weer bij Van ^{der} Zon aan diens woning Klaver-
straat 48 geweest. Hij heeft toen afscheid genomen, nog enkele
broodbonnen van Mevr. Van der Zon ontvangen en is wegge-
gaan met de mededeling, dat hij naar Rotterdam zou gaan, om
te trachten op eigen gelegenheid werk te zoeken of verder
te komen. Van der Zon had hem n.l. de vorige dag reeds mee-
gedeeld, dat hij zich verder niet meer met hem wilde be-
moeien, daar hij bang was in moeilijkheden te zullen komen.
Geld heeft hij, volgens de uitdrukkelijke verklaring van
Van der Zon, niet van hem ontvangen.

De raden waarom Van der Zon de vorige keer een verkeerde
voorstelling van zaken had gegeven, was volgens hem gelegen in
het feit, dat zijn vrouw begonnen was met te ontkennen iets

met Heyer te maken te hebben gehad. Zij had dit gedaan om te voorkomen, dat er iets zou uitlekken omtrent het verkrijgen van de clandestiene brief van haar zuster en omdat zij bang was, dat haar zuster van de Beeklaan in moeilijkheden zou geraken, omdat zij aan Heyer onderdak had verleend, terwijl zij bovendien bang was voor de eventuele gevolgen, die misschien konden komen, als bekend werd, dat haar man moeite had gedaan om werk voor Heyer te vinden. Toen Mevr. Van der Zon dezerzijds de eerste maal gehoord was en had ontkend iets omtrent Heyer af te weten, had zij, nog vóór het dezerzijds mogelijk was haar man in zijn werkplaats in de Helmstraat 1B te horen, deze opgebeld en hem telefonisch verslag uitgebracht van haar wedervaren, daarbij tevens mededelende, dat zij had voorgegeven van niets af te weten. Van der Zon had toen gemeend, dat het voor hem ook het beste was zijn vrouw niet af te vallen en ook maar te ontkennen.

Na het verhoor van Peers, wonende Scheveingseweg 112, was hem echter duidelijk geworden, dat hij dit niet meer vol kon houden, waarom hij dan ook het verhaaltje omtrent de Engelsman, die zo maar bij hem kwam in de werkplaats was gekomen aanlopen om werk, had aangegrepen, om zich enigszins uit de voor hem een beetje moeilijk geworden situatie te redden.

Vervolgens werd dezerzijds nog gehoord:

Adriana Johanna Sprangemeyer, geb. 9-3-1915 te Breda, van beroep werkster en wonende aan het adres Beeklaan no. 5 te Den Haag. Zij verklaarde het volgende:

Op Vrijdagavond 25-7-1947 te ongeveer 19.30 uur kwam Mevr. 't Hart, mijn hospita, bij mij haar nood klagen, omtrent de aanwezigheid van een jongeman, die voor haar een brief uit Duitsland had meegebracht. Haar man was die avond dronken thuisgekomen en zocht moeilijkheden met die jongeman. Hij wilde hem zelfs de deur uitgooien. Daar ik die avond juist naar de familie Schüller, wonende De Heemstraat 230 te Den Haag wilde gaan, bood ik, om een vechtpartij tussen 't Hart en die jongeman te voorkomen, aan, hem mee te nemen naar de Heemstraat 230, terwijl ik tevens aanbood hem te bewerken, dat hij de volgende morgen zou verdwijnen. De familie Schüller heb ik in Duitsland leren kennen, toen ik daar tijdens de oorlog werkzaam ben geweest.

Ik was toen als hulp in de huishouding werkzaam bij de fam. Schurr, wonende Reichensteinerweg-Dahlem, Berlijn. Zelf woonde ik toen aan het adres George-Friedrichstrasse 3, Berlijn (Hallensee).

Daar leerde ik Henk Schüller, een Nederlander, kennen, die later met Käthe (een Duitse, haar verdere gegevens zijn mij niet bekend) zijn tegenwoordige vrouw, is getrouwd.

Onderweg naar het adres De Heemstraat 230 heb ik de jongeman gezegd, dat hij de volgende dag zo spoedig mogelijk diende te verdwijnen, daar hij door zijn aanwezigheid mijn hospita in grote moeilijkheden kon brengen. Hij beloofde dit te zullen doen en heeft verder de gehele avond tot ongeveer 22.30 uur in mijn gezelschap bij de familie Schüller doorgebracht. Schüller zelf ging al vrij gauw, nadat wij waren aangekomen, weg en kwam, even voordat wij weer weggingen, in zijn woning terug. Hij was naar een zijner zusters gegaan, die hier in de stad woonachtig is. Met de jongeman in kwestie heeft hij niet meer dan een paar woorden gewisseld. Dit was trouwens met Käthe en mij ook het geval, want de jongeman bleek niet erg spraakzaam te zijn. Af en toe werd even over de huidige toestanden in Duitsland gesproken en dan zat hij weer een hele tijd rustig in zijn stoel koffie te drinken.

Om ongeveer 23.00 uur waren wij die avond weer thuis aan het adres Beeklaan 5 en hij is toen direct naar de zolder gegaan om te slapen. Van 't Hart heeft hij toen geen overlast meer ondervonden, daar deze reeds naar bed was.

De volgende morgen is de jonge man weggegaan en daarna heb ik hem niet meer teruggezien.

Käthe, Maria, Martha Flechner, geboren 29-5-1911 te Ketzin (Dld.) gehuwd met Johann, Heinrich Schüller, geboren te Den Haag, 1-2-1909, van beroep glazenmaker en wonende De Heemstraat 230 te 's-Gravenhage, bevestigde de verklaring van Mej. Sprangemeyer, voorzover dat haar mogelijk was, geheel. Haar man was, vrijwel direct na aankomst van mej. Sprangemeyer en de jongeman, die zich niet eens had voorgesteld, weggegaan, om een zuster van hem op te zoeken. Met de jongeman, die overigens niet veel praatte, had zij het af en toe gehad over de huidige toestanden in Duitsland, vooral wat betref de voedsel-toestand. Dit

Dit had haar nogal hoog gelegen, omdat zij in Duitsland nog een kind heeft moeten achterlaten, dat ziek was, toen zij met haar man naar Nederland ging in 1945.

Zij is op 29-5-1945 in Duitsland met Schüller gehuwd en heeft van hem thans ook een kind (geb.17-11-1945). Het andere kind (geb.2-2-1941) dat nog in Duitsland verblijft, is een buiten-echtelijk kind.

Omtrent de wijze waarop en waarom Heyer vanuit Duitsland naar Nederland was gekomen, had hij niets uitgelaten, dan alleen dat hij clandestien over de grens was gekomen. Te ongeveer 22.30 uur is de jongeman met mej. Sprangemeyer weer weggegaan. Haar man, die even tevoren weer was thuisgekomen, had ook toen bijna niet met de jongeman gesproken. Hij had zich in haar woning doen kennen als een jongeman, die zeer weinig sprak, alleen als hem iets gevraagd werd, had hij antwoord gegeven. Daar zij van mej. Sprangemeyer had vernomen, waarom hij eigenlijk mee was gekomen, had zij ook geen moeite gedaan hem aan het praten te krijgen. Tenslotte werd nog Johannes Gerardus 't Hart, wonende Beeklaan no.5, gehoord.

Hij beweerde reeds van het begin af er tegen te zijn geweest, dat Heyer in zijn woning onderdak zou krijgen. Toen zijn vrouw hem echter uit de brief van haar zuster had voorgelezen, dat de moeder van Heyer, hha r moeder tijdens haar ziekte zoveel goed had gedaan, had hij hem ook niet zonder meer de deur willen wijzen. Als ze hem zijn gang hadden laten gaan, had hij hem er echter Vrijdagavond reeds weer uitgegooid. Het speet hem nu nog geweldig, dat dit destijds door de beide vrouwen was voorkomen.

In verband met het feit, dat Schüller, wonende De Heemstraat 230 te Den Haag, vrijwel geen contact met Heyer heeft gehad, is deze deezijds niet gehoord.

Den Haag, 27-9-1947.

Aan dit rapport wordt door mij rapporteur nog een gedicht toegevoegd, dat voorkwam in "De Prinsestad" dd.20 Sept.1947 en dat handelt over de arrestatie van de hier bedoelde "Duitse Kikvorsman".

Uit het poesiealbum
van Tante Koozje

Wat naar, dat je in Holland
niet als een kikvorsman,
naar eigen aard en inzicht
gelukkig leven kan.

Je zwemt en duikt en borrelt
en slaat je vliezen uit
en klemt je als je moe bent
vast aan een vreemde schuit.

De Waterweg is ruim en
heelt plaats voor menigeen,
die op de vaste wal niet
zo heel erg welkom scheen.

Daarom ging ik er leven
zo nederig en nat,
terwijl ik naar mijn afkomst
recht op een villa had.

'k Bevrijdde Mussolini,
al gaf het hem niet veel,
en had aan Duitslands daden
mijn onweerlegbaar deel.

Dat Duitsland heeft verloren,
het is een nare zaak,
vandaar ook dat ik somber
gelijk een kikvors kwaak.

En dát zelfs is verboden,
men tast mij in mijn eer,
omdat ik als een kikvors
de opbouw saboteer.

En waarom niet? zo vraag ik,
die mij hieraan gewen,
en lekker in de Heimat
weer boven water ben.

Nu wil dat domme Holland
de kikvors weer terug,
maar de bezetting is hier
gelukkig niet zo vlug.

Ze kunnen heel wat willen,
maar zijn nog heus niet klaar.
Gij wilt de kikvors vangen?
Wel, stuur een ooievaar!

DE DUITSE KIKVORSMAN,
gearresteerd in H. v. Holland

Wit. de Prinsstad
20. 9. 47

Wit. de Prinsstad Ad. 20. 9. 47

F

Aan *afdc t.a.v. h.v.*

Verzonden: 17 SEP 1947

44.
**Marechaussee te Hoek v. Holland
arresteert Duitse „kikvorsman”**

(Van onze correspondent).

ROTTERDAM. — De marechaussee te Hoek van Holland heeft een man gearresteerd, die voorgaf de Engelse nationaliteit te bezitten. De omstandigheden, waaronder de man werd gepakt, waren tamelijk mysterieus. Hij werd aangetroffen onder een steiger aan den waterkant en was in het bezit van een zwem- en duikapparaat, zoals ten tijde van de invasie door de z.g. „kikvorsmannen” werden gebruikt bij hun opruimingsacties aan de Normandische kust. De „Engelsman” beweerde een student te zijn, die met vrienden om honderd pond gewed had, een trip naar Nederland te maken zonder de nodige papieren. De heenreis zou hij als verstekeling met een RAF-vliegtuig hebben gemaakt.

Toen hij werd gepakt, was hij juist van plan zich ongemerkt aan boord van een Engelse boot te verstoppen, omdat de weddenschap die dag afliep.

Klonk dit verhaal al fantastisch, bij onderzoek deed men een ontdekking, die niet minder opzienbarend was. De man bleek een 24-jarige Duitser te zijn, die deel had uitgemaakt van een specialistengroep van de SS-officier Otto Skorzeny, die Mussolini heeft bevrijd uit zijn gevangenschap en die onlangs door een militaire rechtbank te Neurenberg is vrijgesproken van de beschuldiging gruweldaden te hebben gepleegd tijdens het Ardennen-offensief van von Rundstedt. De man gaf toe in Joegoslavië met een „kikvors”-ultrusting diverse sabotage-acties te hebben ondernomen tegen schepen, waarvoor hij kleefmijnen gebruikte.

In verband met deze ontdekking is gedacht aan het ongeluk met het tankschip „Sunetta”, dat kort te voren in de Waterweg op een mijn zou zijn gelopen. Onderzocht wordt thans, in hoeverre er verband dient te worden gelegd tussen deze arrestatie en het scheepsongeluk, waarbij men er rekening mee houdt, dat de Duitser zich zou kunnen hebben vergist en zijn acties eigenlijk had gemunt op de Engelse „leave”-schepen, die dagelijks troepen van Hoek van Holland naar Engeland vervoeren.

Dank zij een misverstand is de Duitser weer naar zijn land teruggekeerd, maar te verwachten is, dat hij weer op transport zal worden gesteld voor het verdere onderzoek der Nederlandse autoriteiten.

DIT IS EEN „KIKVORSMAN”, voorzien van de speciale uitrusting, die hem in staat stelt geruime tijd op de zeebodem te blijven.

*Met behulp van de kon. mar. (Lt. Wentgens) zal getraakt worden
te vinden wie de schryver van dit artikel is*

19.7.47

F

s'Gravenhage, 24 September 1947.

Aan de Commandant der Koninklijke Marechaussee
Raamweg
s'Gravenhage

(t.a.v. Kapt. Baron R.A. van Heeckeren van Brandsenburg)

Hierbij heb ik de eer U de Engelse vertaling aan te bieden van het ondervragingsrapport HEYER, Heinz, met beleefd verzoek dit aan de betreffende Engelse Dienst te willen doen toekomen.

Ik zou het ten zeerste op prijs stellen t.z.t. op de hoogte te worden gesteld met de resultaten van het door de Engelsen thans ingestelde onderzoek in Duitsland.

Het resultaat van het onzerzijds te den Haag ingestelde onderzoek omtrent de afwijkingen van HEYER's verklaringen ten opzichte van die afgelegd door de Fam. HART en Van ZON, zal ik U eveneens zoo spoedig mogelijk doen toekomen.

Het Hoofd van de CENTRALE
VEILIGHEIDSDIENST,
namens deze,

(L.Pot.)

INTERROGATION REPORT.

Name . . . . . : H einz H E Y E R
 Date and Place of Birth: 29.8.24 at RECKLINGHAUSEN (Germany).
 Nationality . . . . . : German
 Address . . . . . : GELSENKIRCHEN(Germany), Amkoprath 7.
 Occupation. . . . . : _____
 Religion . . . . . : R.C. (n ot st aunch)
MARITAL
~~Civilian~~ Status . . . : Bachelor.
 Relations . . . . . : Father: Robert HEYER, Schupo Off., ^{died} ~~born~~ 1937.
Mother: living in Gelsenkirchen at above address
Sister: 14 years old, living with the Mother.
Brother: deceased.

Financial circumstances: poor.

Education . . . . . : Primary_ and Secondary School.

Knowledge of Languages: German(Mother tongue)

English(very fluent with rather strong
 American accent)

000000000000000000000000000000

I/ INTRODUCTION _

a) - Heinz HEYER was arrested on Monday, the 28th July 1947, at approximately 22 hours at the Hook of Holland by the Royal Marechaussee.

At the time of his arrest he was under the bend of the passenger vessel s.s. "FRAGUE", dressed in swimming trunks only. Said vessel was to leave for England that same evening. HEYER's clothes were packed in a watertight biscuittin, which was attached to his body with a string. HEYER was also in possession of a pair of fins as used by the so-called "Meerresschwimmer". This was not mentioned in the first reports of the Marechaussee. The British M.P. at the Hook of Holland, who was on duty at that time, had already noticed HEYER when he was swimming under the quay of the Harwichboat, or to be more precise the landing stage. The M.P. soon gave up his search. Heyer was however found by several members of the crew of the tug "MAAS". He told them that he was a British student, who was trying to return to England as a stowaway for

a wager. They believed him and even offered to help him so that his "sporty" experiment might succeed. The Captain of the "Maas" however considered this too dangerous for HEYER personally and warned the Police. When he was arrested, he admitted he was a German and said, he had entered Holland illegally with the intention of getting to the United States of America via England. He was sent back to Germany in the quickest possible way and handed over to the British Occupying Authorities.

- b)- In the night of 30 - 31.7.47 the tanker "SUNETTA" was mined and badly damaged just inside the piers of the New Waterway. There were several killed and injured on board. According to the investigations carried out by experts, the explosion was probably caused by a magnetic mine of German manufacture, which could only have been submerged very recently. Due to the fact, that the accident to the "SUNETTA" was obviously the result of sabotage, the possibility was considered of a connection between it and the arrested and already deported HEYER. This suspicion became even more serious, when a statement from HEYER taken by a British M.P. at the HOOK OF HOLLAND came to hand stating that he had served with the notorious 150 Panzerbrigade (Skorzeny) and had followed a complete course as "Meerresschwimmer" and saboteur.
- c)- It was decided, in consultation with the Royal Marechaussee and the interested ^{under} British Authorities, to submit HEYER - who was in arrest in BEDBURG (Germany) - to another interrogation, after his movements in Holland and the people with whom he had been in touch had been checked.

The aforementioned interrogation took place on the 28.8.47 at BEDBURG by the Undersigned interrogator in the presence of the Area Security Officer and the 1st Lt. of the Royal Marechaussee WENTGES. In order to try out HEYER'S knowledge of the English language and also in courtesy to the British host, the interrogation was held in English. It appeared that HEYER understood this language perfectly and could express himself quite easily in same.

II/- Short LIFE HISTORY UNTIL 21.7.47.

- 1)- Heinrich HEYER had a normal primary- and Secondary School (boarding school) education (German). From his early youth he was interested in the English language and specialised in it, without having any special intentions.

- 3 -
- 2)- He left school in July 1942 and after a short period with the Reichsarbeitsdienst, he was called up for Military Service. Soon he followed a Petty-Officer's course and was sent to the Eastern Front in July 1943. He remained there until the 20th of June 1944 with the exception of a short period in hospital due to a war wound. He then followed a "Fahnenjunkerlehrgang", after which he was commissioned on the 1.11.44.
- 3)- Then HEYER was chosen for the 150 Panzerbrigade (Skorzeny), took part in the Rundstedt Offensive and underwent a serious training as saboteur/Meerresschwimmer in NEUSTRELTZ and VIENNA from the 20th of January 1945. After that it was the intention that HEYER would act as chief of six ^{operating} "Meerresschwimmer" in Italy. As a result of the quick succession of events in the last phase of the war nothing came of this. From 25.4.45 until 8.5.45 he was drafted to Skorzeny's H.Q. at RADSTADT. On the last mentioned date he received civilian clothes, a car, a discharge certificate from the Wehrmacht and R.M. 10,000.-- He was at liberty to make his escape.
- 4)- Before long however he was detained by American troops and arrested because a revolver with ammunition were found in his car. The very same evening he managed to escape (his money had not been taken from him - his revolver and "soldbuch" had however) and went Northwards, walking through the fields at night and hiding by day. He managed to obtain food from various farmers. Although he was in possession of a good ^{sum} ~~sum~~ of money he knew he would get stuck sooner or later as he was not in possession of valid Identity -papers. He succeeded in joining a "farm hand camp" from where he was discharged on June 5th, 1945 and issued with valid papers.
- 5)- Until the following September HEYER made himself useful in evacuating great numbers of evacuees from the Russian Zone, especially in bringing women and children over the MULD, whereby he was able to make full use of the fact that he was a trained swimmer.

HEYER really does speak English fluently. That is why he had planned to go to England via Holland and to try, no matter by what means, to get to the U.S.A. His ultimate goal was to get into the American Army, as soon as he had "obtained" his U.S. Citizenship.

III/- DETAILED REPORT REGARDING HEYER'S STAY IN HOLLAND BETWEEN JULY 21st, 1947 AND JULY 28th, 1947.

- 10) HEYER left his job on 5.7.47 and used the following few weeks to reconnoitre the Dutch German Frontier in order to see how he could best get to Holland illegally. He declares, that it is possible to pass over the Frontier unmolested by day or night practically everywhere. The only risk is, that one is seen by an Official or Patrol quite by chance. The guard on the Rhine is however absolutely insufficient. Relying on his capabilities as a "Meeresschwimmer" he preferred to get over the Frontier by swimming rather than to run the risk of being caught by a Patrol. Before his departure he paid a visit to a more or less intimate girlfriend, Margaret RICKMANN, Reinbreitsbach im Saal, HONNEF. He states he informed her of his intention to go to the U.S.A. She gave him the photo, which was in his possession on which the inscription was made illegible. (NOTE: Amongst the possessions belonging to HEYER, which remained in Holland, there was a photo of a girl.) On the back of this photo the greater part of the inscription had been made illegible in a rather rough fashion. Only the words "Good luck, Peggy" remained legible. Even the photocopies made under the infrared-lamp did not make the erased part more legible. According to HEYER the inscription was approximately as follows: "Wenn du deine Uhr wieder haben willst, weisz du wo du dich zu wenden hast. In übrigen wünsch ich dir viel Erfolg. Good luck, Peggy". HEYER's explanation of this is as follows: Margaret RICKMANN has his watch in her possession, according to HEYER he made the German words illegible because he did not want a German photo to be found on him when abroad.

- 6) - In the meantime HEYER had also visited his Mother (then evacuated to WESSOHRUNSE - Beieren) and returned with her to GELSENKIRCHEN on the 20.9.45. He was still in possession of the greater part of the R.M. 10000. given him by SKORZENY and he passed his time by travelling, thereby visiting many of his former schoolfriends and war comrades. He did not take much notice of the Zone Boundaries. In consequence he was twice arrested. The first time he was interrogated during 4 days by the Russians (18.12.45 - 22.12.45). He did give them his real Identity, but carefully concealed the fact that he was a former member of the SKORZENY-Organisation. After a somewhat wild Christmas in BERLIN in the company of a Russian Major, he returned via BRUNSWIJK to GELSENKIRCHEN on the 29.12.45 and passed the Zone Boundary whilst hidden under a British goods' train.
- 7) - New Year's Eve and New Year's Day '45 - '46 HEYER spent with his Mother in GELSENKIRCHEN. He travelled again from January '46 until the following May. His money was meanwhile running out. From May to October 20th '46 *he worked in a glass works at Gelsenkirchen. On the latter date* he went to BEIERN again and was arrested for the second time, because he was entering another Zone illegally and was smuggling a Radio Receiver. As a result he was imprisoned from 28th Oct. '46 until 28th May '47. After that he returned to GELSENKIRCHEN and worked as a Miner until the 5th July 1947.
- 8) - During his last forced stay in BEIERN HEYER offered his services to the American Army, pointing out to them that he had received a thorough training by SKORZENY. He maintains, that various American Officers have tried to get him into the U.S.A. Army, whereby the probability of a conflict with Russia in the future was said to have been taken into account. On account of his German Nationality he was rejected.
- 9) - This put the idea into HEYER's head to try to obtain American Papers illegally. On detailed interrogation regarding the way in which he thought to obtain said papers, he replied that it was part of the SKORZENY-training to teach recruits to help themselves under any circumstances, to make use of every opportunity, so in short to live on and from every opportunity as it arose. In every large Port one can get all kinds of illegal papers. One can therefore change one's Identity and Nationality as easily as one's shirt. A trained SKORZENY-man in a completely strange town is supposed to find out these addresses in two to three weeks. Money that might be needed for such a transaction never forms a handicap, as there is always a possibility of stealing same. The art is not to be spotted untimely and that is why the knowledge of the language plays such an important part.

- 11)- HEYER left GELSENKIRCHEN on Monday evening the 21st July, 1947. At approx. 0.30 hours he got into the RHINE at IMMERIK and swam. He had his fins on his feet and his clothes with a few necessary toilet requisites and a piece of bread in a watertight tin box. He swam downstream. At about 3 o'clock in the morning he went ashore on the right bank of the RHINE in the neighbourhood of LOBITH. (NOTE: He had bought the fins in 1946 from a demobilised member of the Kriegsmarine, who was now living in GELSENKIRCHEN. Although HEYER had forgotten the name of this man, he could describe his address quite accurately. The British Authorities will check up on this.)
- 12)- HEYER walked towards ARNHEM, where he arrived on Tuesday 22.7.47 at 11 o'clock in the morning. Only once did he experience some difficulty. On boarding a ferry he could not pay the fare as he had no Dutch money on him. He posed as a British journalist just returned from Germany and the ferryman brought him to the other side without even asking him for English money. A few Kilometres ~~past~~ beyond ARNHEM HEYER waited until a motorboat with a rowing boat in tow came in sight, he swam and clambered into the rowing boat. The skipper did notice him, but let him be. This was approx. 3 - 4 o'clock in the afternoon. At about 10 p.m. the boat ran into the port of VREESWIJK. HEYER-having dressed himself in the rowing boat- went ashore without being troubled by anyone. He ate his last piece of bread with a freshly pulled sugarbeet and slept in a field.
- 13)- On Wednesday, 23rd July 1947, for the first time he was not so lucky. He had to wait until nearly 12 o'clock before another boat, with a dingy in tow suitable for clambering into, came downstream. He did the same as on the previous day. This Skipper also let him carry on. At about 4 o'clock in the afternoon, on nearing the first houses of ROTTERDAM, he jumped overboard, swam ashore and dressed himself. HEYER says he was not noticed as several people were swimming there. Trusting to Luck he walked to the centre of the town.
- 14)- It was HEYER's intention to go to The Hague. A lady-friend of his Mother's, who lived in the HARTMANSSTR. at GELSENKIRCHEN, had 2 married sisters living in The Hague. He had told this woman, that he intended

to endeavour to look for work in Holland. He offered to take a message from her to her relatives. Mrs. BORNDICK (Heyer is not sure of this name) accepted this offer and gave him a letter addressed to: "BECKLAAN 5, Den HAAG".

(NOTE: HEYER has forgotten the name of the person who lived at BECKLAAN 5; according to our information Mrs. HART-BORN lives at that address).

Mrs. BORNDICK(?) gave him another address in THE HAGUE, namely Van ZON, Klaverstraat 48. He was not given a letter for this person however.

- 15)- In the centre of Rotterdam he asked a Policeman the way to THE HAGUE in English. Just outside of ROTTERDAM a motorist gave him a lift, as he was pleased to do the "so-called" Englishman a favour he took him very near to Beeklaan 5, where HEYER arrived at about 7.30 p.m. He immediately handed in the letter from GELSENKIRCHEN and was invited to remain to dinner. The husband of the lady, to whom the letter was addressed, was also present (Mr. HART) and it was with his complete approval that HEYER slept in the attic that night. HEYER claims not to know the contents of said letter. Neither does he know if his real identity was mentioned therein. The conversation was difficult, as the HART's only spoke a few words of English. If they were aware of his real Nationality, they did not let him notice this. His luggage (the tinbox in which were his foot-fins, compass and shaving tackle) he took with him up to the attic also. During the whole of his stay in The HAGUE these things remained there.

- 16)- The next morning, 24.7.47, HEYER left the house at about 8.45 and went to the home of Van ZON, Klaverstraat 48. His hostess had given him a sealed envelope to take to Mrs. Van ZON. He does not know whether Mrs. HART enclosed the letter from GELSENKIRCHEN or whether she wrote a letter herself. He got to the Klaverstraat at approx. 9.45. Mrs. Van Zon read the letter and asked him in. After about a quarter of an hour Mr. Van ZON came in. Here also HEYER introduced himself as a demobbed Englishman, who would very much like to stay in Holland a little while longer. Van ZON offered to help him and took him along to his workshop (HEYER thinks the workshop is at Scheveningscheweg III - in reality it is Helmstraat 1 B, which belongs to the premises on Scheveningscheweg 12).

- 17)- HEYER remained here until about 4 p.m. Meanwhile he had been introduced to PEERS, Scheveningscheweg 112, by Van ZON. PEERS has a boardinghouse there and HEYER offered his services as a butler. PEERS could not make use of his services, but might be able to obtain such a position for him with an English lady in The HAGUE. HEYER was asked to come back the following day.
- 18)- At about 4 p.m. (24.7.47) HEYER walked to the beach without a definite purpose, remained there for about one hour and then returned with Van ZON to the KLAVERSTRAAT. He stayed to dinner and went back to the BEEKLAAN at about 8 o'clock. There he stayed the night again.
- 19)- On Friday, 25.7.47, HEYER left the BEEKLAAN at about 10 a.m. and arrived at PEERS, Scheveningscheweg 112, at about 12 o'clock. He informed him, that the English lady, whom he had hoped to get a position for him, had already engaged someone and he could not help HEYER further in any way at all. HEYER then went to the workshop of Van ZON's. He was not there however and HEYER therefore took a tram hoping for the best and got to the centre of The HAGUE. He can not name any streets, but from the description he gives of the surroundings he must have wandered around the Buitenhof, Gevangenpoort etc. At about 5 p.m. he was at the KLAVERSTRAAT again, had another meal there and again spent the evening and night at the BEEKLAAN 5. On asking him where he had had a meal that afternoon HEYER replied, that Mrs. HART had given him his lunch to take with him with Fl. 2.- (Two Guilders) so that he could get something to drink.
- 20)- Saturday morning, 26.7.47, HEYER said good-bye to the Family HART, went to Van ZON and told him, that he was going to try and get work on a ship in ROTTERDAM. Mrs. Van ZON gave him a few bread coupons and Van ZON added Fl. 5.-. Furthermore the latter had had Heyer's shoes repaired. At about 10 a.m. HEYER left for ROTTERDAM by train. He claims to have wandered around the docks during the remainder of the morning and in the afternoon with the intention of finding an opportunity to get onto a ship. He was not successful however. He did not want to attract too much attention with his biscuit tin under his arm. At about 5 or 6 p.m. he was in SPANHEN and then returned without having attained his end to ROTTERDAM.

- 9 -

21)- During his wanderings round The HAGUE HEYER had been able to secure a pamphlet regarding the possibilities of travel between the NETHERLANDS and ENGLAND. Consequently he knew that the passengerships left from the HOOK OF HOLLAND and he decided, now he had been unable to get o/b of a ship in ROTTERDAM, to try his luck in the HOOK. He bought his railwayticket to the HOOK OF HOLLAND and happened to get the boattrain by accident (departure ROTTERDAM about 20.40). Although when the ticket-collector came round it appeared that he had no right to travel on the boattrain, he experienced no difficulties. On this occasion also he posed as an Englishman.

(NOTE: It is quite true that the boattrain is only for the use of passengers who are in possession of their tickets to ENGLAND. The train is often very empty however, and it is probably due to that fact that HEYER experienced no further trouble.)

22)- Realising that he would fall in the hands of the Passport Control Officers and Customs Officials if he followed the other passengers, HEYER turned to the left on the platform at the HOOK OF HOLLAND just trusting to luck, walked round the stationbuilding and found/himself - much to his amazement - on the quay in the vicinity of the ship. After having watched the activity there for a while he realised that he could not get on board unnoticed. He turned back the same way as he had come to the platform and left in the usual manner on the Westside. He also noticed that the gates on that side - giving access to the quay - were well guarded. HEYER wandered around until he found an empty dug-out and went to sleep there.

23)- On Sunday the 27th July, 1947, HEYER found out to his cost, that the bakeries were closed. Out of dire necessity he went to the beach and "had a dip for breakfast" (sic). He walked back to the HOOK at about 12 o'clock, wandered through the village and out of curiosity he swam from the Eastside to the otherside of the New Waterway. He packed his clothes - as customary - in the biscuittin. He claims not to have spoken to anyone during this expedition, nor did he notice anything in particular that might have been useful to him. At approx. 5 p.m. he returned swimming to the Northside of the River, hid his biscuittin in the same

digout he had slept in the previous night and went to the beach again. He bought some fruit and lemonade there, and returned to his dug-out and went to sleep about 9 p.m. From the time-table in his possession he knew that no boattrains left the HOOK OF HOLLAND on Sundays.

- 24) Monday, 28.7.47, he was on the beach nearly the whole day. Towards the evening he went to the river and got into the water on the Eastside of the Harwichboat landing-stage. *His further adventures are completely covered by the statements made by the following witnesses: Van den DOEL, BREDEVELD, DIRK ZWAGER and*

IV/ - SPECIAL POINTS.

VLIELANDE

- 25)-The purpose of the interrogation was to obtain a description, as detailed as possible, of HEYER'S activities in HOLLAND and also of the people with whom he was in contact from the 21.7.47 until the time of his arrest. Only his stay in The HAGUE and the last hours of his stay in the HOOK OF HOLLAND are covered fairly accurately by the evidence of various witnesses. HEYER claims not to have taken any notice of the names of the boats that brought him from ARNH EEM to ROTTERDAM; neither did he speak to the bargemen. It is like flogging a dead horse to try to find these people now. As he had no Dutch money on him whatsoever, it is of course quite logical that he made the journey in this way. There does not appear to be any reason to doubt the truth of this part of his story.

The principal difference between the statement by Mrs. HART and HEYER'S version is: that the former states to have hidden HEYER from her husband, whilst HEYER maintains to have spoken to HART every time and to have slept at BEEKLAAN 5 for three nights known to him. (According to Mrs. Hart this only happened twice.) ^{Probably} Mrs. HART considered it wiser, taking into account the extensive list of ^{offences} ~~sins~~ of her husband, not to bring him in touch with the Police again. She also kept from him the fact that HEYER had brought a letter out of Germany for her in a illegal way.

- 26)- Van ZON'S first reaction at the first examination was to deny everything in connection with the "young Englishman". Later on he broke down and admitted to have gone to some trouble to get him a job through PEERS' intermediary. Neither the fam. Van ZON nor the fam. HART mentioned the letter, which HEYER brought from Germany. On the whole they tried to have as little as possible to do with the matter, only PEERS told all he knew immediately. The possibility

exists ofcourse, that the former know more about HEYER's possible practices. In all probability they only wished to keep the smuggling of the letter into Holland a secret.

- 27)- HEYER cannot name a single person who can vouch for his movements between the time of his departure from The HAGUE on 26.7.47 at 10 a.m. and the moment that Van DOEL found him under the landing-stage of the Harwichboat on 28.7.47 at approx 19 hours. HEYER's explanation of how he passed the time during those days seems plausible, but leaves plenty of time for activities with regard to the act of sabotage with which he possibly has some connection.
- 28)- Since HEYER put his feet on Dutch soil he was in touch with the following people:

- a ferr - man (see par. 12)
- two bargemen (see pars. 12 and 13)
- a policeman (see par. 15)
- a motorist (see par. 15)
- the fam HART, Beeklaan 5, The Hague.
- the fam Van ZON, Klaverstraat 48 and Helmstr. 1B, The HAGUE.
- the shoemaker WILLEMSSEN, Edisonstr. 10, The HAGUE.
- Mr. PEERS, Scheveningschweg 112, The HAGUE.
- the people (harbour- and boat-personnel) at the HOOK OF HOLLAND, who were more or less immediately concerned with his arrest.

The harbour- and boat-personnel, although they rendered him some assistance, are above suspicion, which is also due to their favourable antecedents. The other persons of above list, not mentioned by name, will be difficult to trace. It does not seem likely, that they had anything to do with or have known about HEYER's possible act of sabotage. The same applies to those people mentioned by name.

- 29)- HEYER only tried to keep Margaret RICHMANN's name out of it and appeared surprised when he was suddenly shown her photograph (see par. 10). He was however willing to give all particulars regarding her immediately. The British will check up on this and see whether HEYER really did tell her that he wanted to go to the United States.

V/- CONCLUSION.

- 30)- HEYER is a young man with a decent education, not particularly outstanding physically, but a sporty type and well-built. He speaks English surprisingly fluently with a rather strong American accent. The latter is thanks to his training at SKORZENY's, where they were taught English by Germans who had lived

in the U.S.A. for years.

31)- Just from boarding-school, his father dead, impregnated with Nazi-ideas, he had an adventurous career, which culminated in his training at SKORZENY's. The complete destruction of Nazi Germany seems to have cured him of his National-Socialistic conviction. His adoration for SKORZENY and his hatred of Communism have remained however.

It is inevitable, that a young man with such an unbalanced education cannot be content to do monotonous work in a mine or glass-works. His work in the glass-works consisted only of pushing loaded wagons and bringing them back empty to the place where they came from. It is hardly in accordance with his education either. He knew nothing of any other profession outside of his perfect war (sabotage) training. His offer to join the American Army, convinced as he is of a conflict with Russia sooner or later, must be seen in this light.

The refusal to accept him because of his German Nationality made him search for another way to change the latter. In view of his former training his plan to try to get to the United States illegally does not seem so fantastic anymore. Continuing in this trend of thought it seems ^{un-}likely, that HEYER was guilty of an act of sabotage in connection with the Dutch Tanker.

32)- The experts' report mentions a mine of approx. 1100 (eleven hundred) pounds. It is clear that even a trained swimmer like HEYER could not have handled such an apparatus alone. If he was an accessory to the laying of the mine this must have happened between Saturday evening 26.7.47 at 9.30 p.m. and Monday evening, 28.7.47 at 6 p.m. (On the evening of his arrest HEYER was found at about 7 p.m. swimming in the New Waterway near the Marwichboat, whilst the spot where the "SUNETTA" was mined was approx. 3 Kilometres further downstream. Just during this time HEYER's activities cannot be checked. If he should have something to hide during that time, it is not likely that he would mention wandering around the HOOK OF HOLLAND at that time. It is not to be expected of a trained saboteur that he would be seen in possession of foot-fins - which would arouse suspicion - only a few miles from the place where the mine was sunk.

33)- It is also unlikely, after having been found the first time on the bend of the "PRAGUE", that should that be the case he would calmly stay on board of the tug "VALK" for several hours. He would still have had every opportunity then to have got away. Furthermore, it would appear rather too much to expect even of a SKORZENY - man to sail over the spot quite calmly clinging to the OUTSIDE of a fairly large vessel, knowing that she could be blown up any moment.

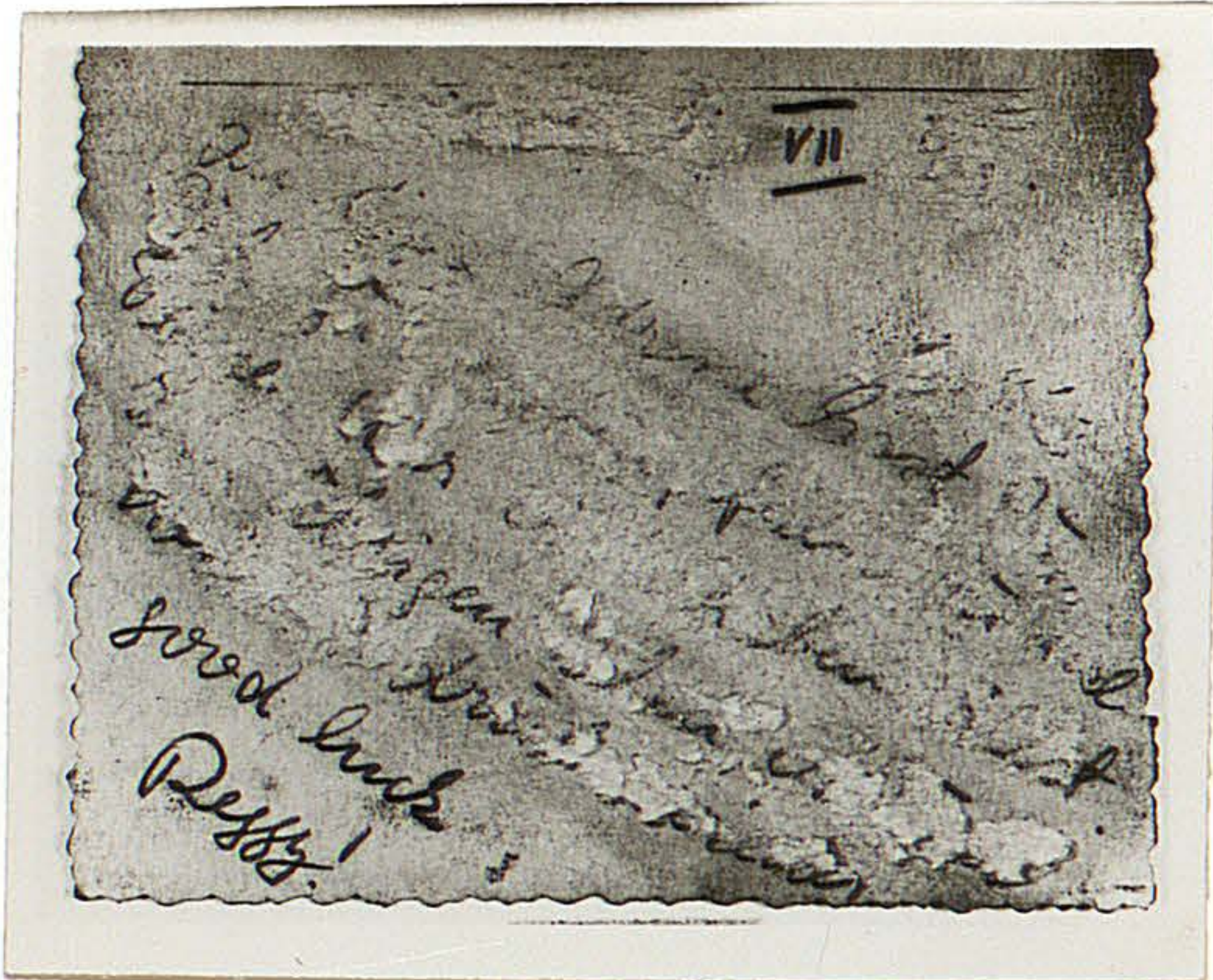

VI/- RECOMMENDATION.

- 34)- The aforementioned supposition of HEYER's innocence in the case of sabotage of the "SUNETTA" is based on psychological considerations and conclusions. Ofcourse one should endeavour to obtain more conviction. In view of that, it was arranged with the British Area Security Officer at BEDBURG, that as many addresses as possible where HEYER had been during his wanderings after the fall of Germany would be checked. The possibility was mentioned, that in that way some kind of organisation (which HEYER must undoubtedly have had behind him, if he did carry out the sabotage) might be found.
- 35)- Furthermore Margaret RICKMANN will be questioned regarding what HEYER told her of his plan to go to the United States of America.
- 36)- We agreed to try to get possession of the letter, which HEYER brought to The HAGUE for HART or Van ZON, or in anycase to ask these people what the contents was. The British will question the sender at GELSENKIRCHEN about same.
- 37)- For the time being a few points in this story, which are of importance especially to the Dutch, come to the fore.
In the first place it appears to be possible for complete strangers to pass past the station HOOK OF HOLLAND to within close proximity of the Ha&rich boat unnoticed. Apart from other dangers, it seems desirable to point this matter out in connection with the smuggling of foreign currency.
- 38)- As it would seem to be highly unlikely, that the families HART and Van ZON have anything to do with the case of sabotage itself, they could be questioned further about the fact that they did not mention the receipt of the letter from GELSENKIRCHEN, and regarding the differences between their statements and those of HEYER.
- 39)- As the investigations into this matter have not yet been closed and therefore the possibility still exists, that HEYER did have some connection with the sabotage of the "SUNETTA", it has been absolutely avoided to allude to this. As a last resort this accusation can be made at a later interrogati-

The Hague, 7-8.9.47.

CX/21010

GEHEIM

4

H. Heyer.

Hierbij moge ik U doen toekomen:

1. Het ondervragingsrapport omtrent Heinz HEYER.
2. De per vergissing in Nederland achtergebleven eigendommen van HEYER, bestaande uit:
  - a. RM.39,- (negen en dertig Rijksmarken);
  - F. 0,10 (één dubbeltje)
  - b. Een meisjes-foto (vermoedelijk van Margaret RICKMANN - zie ondervragingsrapport).
3. Twee onder de kwartslamp gemaakte fotocopies van een gedeelte van de onder 2b genoemde foto.

Een Engelse vertaling van het ondervragingsrapport zal ik U zo spoedig mogelijk doen toekomen, met beleefd verzoek die aan de geïnteresseerde Engelse instantie te willen opzenden, tesamen met de hierboven onder 2a en 2b genoemde voorwerpen.

HET HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
NAMENS DEZE

LP

L.Pot

aan de Commandant van de
Koninklijke Marechaussée,
t.a.v. de Kapitein R.A. Baron van
Heeckeren van Brandsenburg,
Raamweg 4,
's-Gravenhage.

ONDERVRAGINGSRAPPORT

Naam.....:Heinz HEYER

Geboren.....:29.8.24 te RECELINGHAUSEN (Dld).

Nationaliteit...:Duitsers

Adres.....:GELSENKIRCHEN (Dld), Amkoprath 7.

Beroep.....:-----

Godsdienst.....:R.K. (niet praktiserend)

Burgelijke staat:Ongehuwd

Familie.....:Vader : Robert HEYER, Schupo Off., overl. 1937
Moeder: leeft te Gelsenkirchen aan bovenstaand adres
Zuster: 14 jaar, leeft met moeder
Broer : Overleden.

Finantiële omstandigheden : armoedig

Schoolopleiding.....: Lager- en middelbaar onderwijs.

Talenkennis.....: Duits (voertaal)
Engels (zeer vloeiend met tamelijk sterk
Amerikaans accent)

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

I/- INLEIDING -

a)- Op Maandag, 28 Juli 1947 om ± 22 uur werd Heinz HEYER door de Koninklijke Marechaussee te Hoek van Holland gearresteerd. Op het moment van arrestatie bevondt hij zich, slechts gekleed in zwembroek, onder het berghout van het passagiersschip "PRAGUE", dat gereed lag voor vertrek naar Engeland. Zijn kleren waren geborgen in een waterdicht afgesloten biscuitblik, dat met een touw aan zijn lichaam was vastgebonden. HEYER was tevens voorzien van een paar zwemvlieden,

zoals gebruikt door de z.g. "Meerresschwimmer". In de eerste rapporten van de Marechaussee was dit niet vermeld. Enige uren vóór zijn arrestatie was hij reeds opgemerkt door de te Hoek van Holland dienst doende Engelse M.P., terwijl hij onder de steiger van de Harwichboot zwom. De M.P. gaf het zoeken spoedig op. Heyer werd echter gevonden door enige leden van de sleepboot "MAAS". Aan deze beweerde hij een Engels student te zijn, die om een weddenschap trachtte als stow-away naar Engeland terug te keren. Men geloofde hem, en zelfs werd hem enige hulp geboden voor het slagen van zijn "sportief" experiment. De kapitein van de "Maas" echter achtte één en ander te gevaarlijk voor HEYER zelf en waarschuwde de politie. Bij zijn arrestatie erkende HEYER Duitser te zijn en vertelde op illegale wijze naar Holland te zijn gekomen, met het plan via Engeland naar de V.S. te gaan. Hij werd op de snelst mogelijke wijze naar Duitsland teruggebracht en aan de Engelse bezettingsautoriteiten uitgeleverd.

b)- In de nacht van 30 - 31.7.47 liep de tankboot "SUNETTA", nog juist binnen de pieren van de Nwe. Waterweg, op een mijn en werd zwaar beschadigd. Enige doden en gewonden waren aan boord te betreuren. Volgens het onderzoek van deskundigen, zou de explosie veroorzaakt zijn door een magnetische mijn van Duits maaksel, welke slechts zeer kort op de plaats van het ongeval kon hebben gelegen.

In verband met het feit, dat dus het ongeval van de "SUNETTA" kennelijk aan sabotage te wijten is, werd de mogelijkheid onder het oog gezien, dat er verband bestaat tussen de gearresteerde (maar inmiddels reeds uitgewezen) HEYER en deze ernstige sabotage zaak. Dit vermoeden werd dus te ernstiger, nadat uit een door de Engelse M.P. te Hoek van Holland opgenomen verklaring van HEYER bleek, dat deze bij de beruchte 150 Panzerbrigade (Skorzeny) gediend had en een volledige opleiding als "Meerresschwimmer" en saboteur had genoten.

c)- In samenwerking met de Koninklijke Marechaussee en de geïnteresseerde Engelse Dienst werd besloten HEYER, die zich te BEDBURG (Dld) in arrest bevindt, aan een hernieuwde ondervraging te onderwerpen, nadat zoveel mogelijk zijn bewegingen in Nederland en de personen waarmee hij in aanraking was gekomen waren nagegaan. Bovenbedoelde ondervraging werd op 28.8.47

door ondergetekende afgenomen te BEDBURG, in tegenwoordigheid van de aldaar gestationeerde Area Security Officer en de 1e Lt. der Koninklijke Marechaussee WENTGES. Teneinde HEYER's kennis van de Engelse taal te toetsen en uit een oogpunt van hoffelijkheid tegenover de Engelse gastheer, werd de ondervraging in het Engels gehouden. HEYER bleek deze taal uitnemend te verstaan en er zich vlot in te kunnen uitdrukken.

II/- KORTE LEVENSBESCHRIJVING TOT 21.7.47.

- 1)- Heinz HEYER genoot normaal Duits lager- en middelbaar (kost-school) onderwijs. Vanaf zijn jeugd interesseerde hij zich voor de Engelse taal en specialiseerde zich daarop, zonder dat hem daarbij een bepaald doel voor ogen stond.
- 2)- In Juli '42 verliet hij de school en werd na een korte periode bij de Reichsarbeitsdienst opgeroepen voor militaire dienst. Al spoedig volgde hij een aspirant-officiers cursus en werd in Juli '43 naar het Oostfront gestuurd. Met een onderbreking wegens een oorlogsverwonding bleef hij daar tot 20 Juni '44. Hij volgde dan een "Fahnenjunckerlehrgang", waarna op 1.11.44 zijn benoeming tot officier volgde.
- 3)- HEYER werd vervolgens geselecteerd voor de 150 Panzerbrigade (Skorzeny), nam deel aan het Rundstedt offensief en onderging vanaf 20 Januari 1945 een serieuze training als saboteur/Meerresschwimmer in NEUSTRELITZ en te WIENEN. Daarna lag het in de bedoeling dat HEYER als chef van een zestal "Meerresschwimmer" in Italië zou opereren. Tengevolge van de snelle gebeurtenissen in de laatste fase van de oorlog kwam hiervan niets. Van 25.4.45 tot 8.5.45 was hij gedetacheerd bij Skorzeny's hoofdkwartier te RADSTADT. Op laatstgenoemde datum kreeg hij de beschikking over burgerkleden, een auto, ontslagbewijs uit de Wehrmacht en R.M. 10.000.-- Hem werd vrijheid gelaten een goed heenkomen te zoeken.
- 4)- Al spoedig werd hij aangehouden door Amerikaanse troepen en gearresteerd omdat hij een revolver met munitie in zijn auto werd aangetroffen. Nog dezelfde avond wist hij te ontsnappen (het geld was hem niet afgenomen - wel zijn wapen en "soldbuch") en begaf zich Noordwaarts, 's nachts door de velden lopend en zich overdag schuil houdend. Voedsel wist hij zich bij diverse boeren te verschaffen. Hoewel in het bezit van een behoorlijk geldbedrag, begreep hij vroeger of later, zonder geldige iden-

titeitspapieren, te zullen vastlopen. Het gelukte hem zich in een "farm hand camp" te doen opnemen, vanwaar hij, voorzien van geldige papieren, op 5 Juni '45 ontslagen werd.

- 5)- Tot September d.a.v. maakte HEYER zich dan verdienstelijk bij de evacuatie van de stromen vluchtelingen uit de Russische zone, meer in het bijzonder bij het overbrengen van vrouwen en kinderen over de MULDA, waarbij hij zijn capaciteiten als getraind zwemmer ten volle ontplooiën kon.
- 6)- Inmiddels had HEYER tevens zijn moeder bezocht (toendertijd geevacueerd in WESSOHRUNSE - Beieren) en keerde met haar op 20.9.45 naar GELSENKIRCHEN terug. Hij was nog steeds in het bezit van een groot gedeelte van de hem door SKORZENY gegeven R.M. 10.000.-- en bracht zijn tijd door met reizen, daarbij tal van oude schoolvrienden en voormalige strijdmakkers bezoekend. Hij stoorde zich daarbij weinig aan de zonegrenzen. De gevolgen bleven niet uit. Tot tweemaal toe werd hij gearresteerd. De eerste maal werd hij gedurende 4 dagen door de Russen verhoord (18.12.45 - 22.12.45). Hij gaf daarbij zijn juiste identiteit op, maar verheelde zorgvuldig zijn voormalig lidmaatschap van de SKORZENY-organisatie. Na een min of meer wilde Kerstmis te BERLIJN in gezelschap van een Russische Majoor, keerde hij op 29.12.45 via BRUNSWIJK terug naar GELSENKIRCHEN, daarbij de zonegrens passerend verborgen onder een Engelse goederentrein.
- 7)- Oud- en Nieuwjaar '45-'46 bracht Heyer bij zijn moeder te Gelsenkirchen door. Van Januari '46 tot Mei d.o.v. bracht hij weer reizend door. Zijn geldmiddelen begonnen inmiddels uitgeput te raken. Van Mei tot 20 October 1946 werkte hij op een glasfabriek te GELSENKIRCHEN. Op laatstgenoemde datum begaf hij zich weer naar BEIEREN en werd ten tweede male gearresteerd wegens onbevoegd overschrijden van de zonegrenzen en smokkelen van een radio ontvanger. Van 28 Oct. '46 tot 28 Mei '47 zat hij dientengevolge in de gevangenis. Hij keerde vervolgens naar GELSENKIRCHEN terug en arbeidde als mijnwerker tot 5 Juli 1947.
- 8)- Gedurende zijn laatste gedwongen verblijf in BEIEREN bood HEYER zijn diensten aan bij het Amerikaanse leger, daarbij wijzend op zijn bij SKORZENY ondergane grondige training. Hij beweert dat diverse Amerikaanse officieren moeite gedaan hebben hem in het U.S.A. leger opgenomen te krijgen, waarbij de waarschijnlijkheid van een a.s. conflict met Rusland een punt van overweging zou hebben uitgemaakt. Op grond van zijn Duitse nationaliteit

werd hij echter afgewezen.

- 9)- Dit deed HEYER het idee opvatten te trachten zich op illegale wijze van Amerikaanse papieren te voorzien. In detail onder-
vraagd over de wijze waarop hij zich indacht deze te verkrijgen,
antwoorde hij dat het een deel van de SKORZENY-training was
de recruten te leren zich onder alle omstandigheden te behelpen,
elke gelegenheid daartoe aan te grijpen, dus te leven op- en van
de mogelijkheden die zich voordoen. In elke grote havenplaats
kan men te kust en te keur valse papieren krijgen. Men verandert
aldus even gemakkelijk van identiteit en nationaliteit als men
van hemd verwisselt. Een getraind SKORZENY-man, geplaatst in
een wildvreemde stad, wordt verondersteld de geeigende adressen
binnen twee à drie weken te hebben uitgevonden. Eventueel beno-
digd geld vormt nimmer een bezwaar; er doet zich altijd wel een
gelegenheid voor dit te stelen. De kunst is slechts om niet ont-
tijdig op te vallen en als zodanig speelt de taal natuurlijk
een belangrijke rol. HEYER spreekt inderdaad vloeiend Engels.
Hij vatte dus het plan op eerst via Nederland naar Engeland te
gaan, om vandaar, onverschillig op welke wijze, te trachten naar
de VISI te komen. Zijn uiteindelijke doel was dan in het Ameri-
kaanse leger te engageren, zodra hij zich het U.S. citizenship
had "aangeschaft".

III/- GEDETAILLEERD VERSLAG OVER HEYER'S VERBLIJF IN NEDERLAND TUSSEN
21 Juli 1947 en 28 Juli 1947. -

- 10/- HEYER verliet zijn werk op 5.7.47 en besteedde de daarop volgende
paar weken aan een grondige verkenning van de Ned./Duitse grens,
teneinde na te gaan hoe hij het beste op illegale wijze naar
Holland kon komen. Hij verklaart dat het mogelijk is vrijwel
overal bij dag of bij nacht de grens ongehinderd te passeren.
Men loopt slechts het risico door toevallig controlerende ambte-
naren of patrouilles gesnapt te worden. De bewaking van de RIJN
is echter absoluut onvoldoende. Vertrouwend op zijn capaciteiten
als "Meerresschwimmer", gaf hij er dan ook de voorkeur aan zwem-
mend de grens te passeren, boven de kans door een patrouille te
worden opgevangen. Alvorens te vertrekken bracht hij nog een
bezoek aan een meer of minder intieme dameskennis, Margaret
RICKMANN, Reinbreitsbach im Sand, HONNEF. Hij beweert haar zijn
voornemen naar de V.S. te gaan te hebben medegedeeld. Zij gaf hem
de in zijn eigendom gevonden foto met het onleesbaar gemaakte

opschrift. (NOTA - Tussen HEYER's in Nederland achtergebleven eigendommen bevindt zich een foto van een meisje. Op de achterzijde is op ruwe wijze het grootste gedeelte van een opschrift onleesbaar gemaakt. Slechts de woorden "Good luck, Peggy" bleven leesbaar. Ook onder de kwartslamp gemaakte fotocopies konden het weggekrabte gedeelte niet ontcijferbaar maken. Volgens HEYER luidde de inscriptie ongeveer als volgt: "Wenn du deine Uhr wieder haben willst, weisse du wo du dich zu wenden hast. Im übrigen wünsch ich dir viel Erfolg. Good luck, Peggy." HEYER verklaart één en ander als volgt. Margaret RICHMANN zou zijn horloge als souvenir in haar bezit hebben. De Duitse woorden heeft hij onleesbaar gemaakt, omdat hij in het buitenland niet wilde worden aangetroffen met een Duitse foto in zijn bezit.)

11/- Op Maandagavond 21.7.47 vertrok HEYER van GELSENKIRCHEN. Om ongeveer 9.30 begaf hij zich bij EMMERIK in de RIJN en zwoon, voorzien van zijn "voetvinnen" en zijn kleren met enige noodzakelijke toiletartikelen en een stuk brood in een waterdicht afgesloten blikken doos, stroomafwaarts. Om ongeveer 3 uur 's morgens ging hij in de buurt van LOREIN aan de rechtoever van de RIJN aan land. (NOTA - De zwamvinnen had hij in 1946 gekocht van een gedemobiliseerd lid van de Kriegsmarine, thans wonende te GELSENKIRCHEN. Hoewel HEYER de naam van deze man vergeten is, kon hij zijn adres nauwkeurig aanduiden. De Engelse Dienst zal dit onderzoeken.)

12/- Lopend begaf HEYER zich in de richting ARNHEM, waar hij op Dinsdag 22.7.47 's morgens om ongeveer 11 uur aankam. Slechts eenmaal had hij een kleine moeilijkheid. Bij een pontveer kon hij het overzetgeld niet betalen omdat hij geen enkel Nederlands geldstuk bezat. Hij gaf zich uit voor een juist uit Duitsland komend Engels journalist, waarop de veerman hem, zelfs zonder naar Engels geld te vragen, naar de overkant bracht. Enige kilometers voorbij ARNHEM wachtte HEYER tot een motorboot met neegesleepte roeiboot in zicht kwam, zwoon daarheen en kletterde in het volgbootje. De schipper merkte hem wel op, maar liet hem kalm begaan. Dit was om ongeveer 3 1/2 uur in de namiddag. Om ongeveer 10 uur 's avonds liep de boot de haven van VREESWIJK binnen. HEYER, die zich in de roeiboot had aangekleed, ging zonder door iemand te zijn lastig gevallen, aan land. Hij at zijn laatste brood op met een uit de grond getrokken suikerbiet en sliep in het veld.

13/- Woensdag, 23 Juli 1947, had hij eerst weinig geluk. Hij moest wachten tot ongeveer 12 uur voordat er weer een boot met volgbootje geschikt om in te kletteren stroomafwaarts kwam. Hij handelde op dezelfde wijze als de vorige dag.

ook dege schipper liet hem begaan. Om ongeveer 4 uur in de middag, bij het naderen van de eerste huizen van ROTTERDAM, sprong hij overboord, zwom naar de wal en kleedde zich aan. HEYER verklaart niet te zijn opgevallen omdat daar neerdere mensen aan het zwamen waren. Op goed geluk liep hij naar het Centrum van de stad.

14/- Het was HEYER's bedoeling naar DEN HAAG te gaan. Een vriendin van zijn moeder, wonende in de HANNAHSTR. te GELSENKIRCHEN, heeft n.l. twee getrouwde zusters in DEN HAAG wonen. Hij deelde deze vrouw mede, dat hij het plan had opgevat te trachten in Holland werk te zoeken. Hij bood haar een bericht van haar aan haar familie over te brengen. Mevr. BORNICK (Heyer is niet zeker van de naam) ging hierop in en gaf hem een brief mede, geadresseerd: "BEEKLAAN 5, DEN HAAG".

(NOEA - HEYER is de naam van de bewoner van BEEKLAAN 5 vergeten; volgens onze gegevens is dit echter Mevr. HART-DORR).

Mevr. BORNICK (?) verstrekte hem nog een tweede adres in DEN HAAG, n.l. Van ZON, Klaverstraat 48. Hiervoor kreeg hij echter geen brief mede.

15/- In het centrum van ROTTERDAM vroeg hij in het Engels aan een politiagent de weg naar DEN HAAG. Even buiten ROTTERDAM nam een automobilist hem mede, die den gewaande Engelsman gaarne een plezier willoende doen, hem tot in de onmiddellijke nabijheid van de Beeklaan 5 bracht, waar hij om ongeveer 7.30 's avonds arriveerde. Hij gaf direct de brief uit GELSENKIRCHEN af en werd uitgenodigd te blijven eten. Ook de echtgenoot van de dame voor wie de brief bestemd was, was aanwezig (Fa. HART) en het was met volledige instemming van de laatste dat HEYER 's nachts op zolder bleef slapen. De inhoud van de brief beweert HEYER niet te kennen. Evenmin weet hij of daarin zijn ware identiteit vermeldt staat. Conversatie was uit den aard moeilijk, want het echtpaar HART spreekt slechts enkele woorden Engels. Indien zij zijn ware nationaliteit geweten hebben, hebben zij dat in elk geval niet laten merken. Zijn "bagage" (de blikken doos waarin zijn voetvinnen, kempas en scheersgereedschap geborgen waren) nam hij eveneens mede naar zolder, waar één en ander gedurende zijn gehele verblijf in DEN HAAG is gebleven.

16/- De volgende morgen, 21.7.47, verliet HEYER om ongeveer 8.15 het huis en ging naar het woonhuis van Van ZON, Klaverstraat 48. Zijn gastvrouw had hem een gesloten enveloppe megegeven voor Mevr. Van ZON. Het is hem onbekend of Mevr. HART daarin de brief uit GELSENKIRCHEN heeft medegegeven of zelf een brief heeft geschreven. Om ongeveer 9.15 arriveerde hij in de Klaverstraat. Mevr. Van ZON las de brief en liet hem binnen. Na ongeveer een kwartier kwam Van ZON zelf. Ook hier stelde HEYER zich voor als gedomobiliseerd Engelsman die nog graag

enige tijd in NEDERLAND zou willen blijven. Van ZON bood aan hem te helpen en nam hem mede naar zijn werkplaats. (HEYER dacht dat de werkplaats gelegen is Scheveningsweg 111 - in werkelijkheid is dit Helmstraat 1 B, behorende bij perceel Scheveningsweg 112).

17/- Tot ongeveer 4 uur in de namiddag bleef HEYER hier rondhangen. Intussen werd hij door Van ZON geïntroduceerd bij PEERS, Scheveningsweg 112. PEERS drijft daar een pension en HEYER bood aan als huisknecht bij hem te komen werken. PEERS kon hem echter niet gebruiken, maar zou hem misschien in die functie kunnen plaatsen bij een te DEN HAAG wonende Engelse dame. HEYER moest den volgende dag naar eens terugkomen.

18/- Om ongeveer 4 uur (24.7.47) wandelde HEYER zonder bepaald doel naar het strand, bleef daar ongeveer een uur en ging toen met Van ZON terug naar de KLAVERSTRAAT. Hij bleef daar eten en ging om ongeveer 8 uur terug naar de BEEKLAAN. Daar bracht hij weder de nacht door.

19/- Op Vrijdag, 25.7.47, verliet HEYER om ongeveer 10 uur 's morgens de BEEKLAAN en arriveerde om ongeveer 12 uur bij PEERS, Scheveningsweg 112. Deze deelde hem mede, dat de Engelse dame waarbij hij misschien in dienst had kunnen komen reeds voorzien was; hij kon HEYER in geen enkel opzicht verder helpen. HEYER ging vervolgens naar de werkplaats van Van ZON. Deze was echter niet aanwezig, waarop HEYER op goed geluk een trena nam en in het centrum van DEN HAAG terecht kwam. Hij kan geen straatnamen noemen, maar uit de beschrijving die hij geeft van de omgeving waarin hij rondwaarde, kan worden opgemaakt dat hij rond het Buitenhof en Gevangenpoort heeft gewandeld. Om ongeveer 5 uur 's middags was hij weer in de KLAVERSTRAAT, had daar weer een maaltijd en bracht de avond en de nacht opnieuw door in de BEEKLAAN 5. Gevraagd hoe en waar hij 's middags gegeten had, antwoordde HEYER dat Mevr. HART hem 's morgens brood had meegegeven en Fl. 2,- en wat te drinken te kopen.

20/- Zaterdagochtend, 26.7.47, nam HEYER afscheid van de fam. HART, ging naar Van ZON en deelde deze mede, dat hij het plan had opgevat te trachten in ROTTERDAM werk op een schip te zoeken. Mevr. Van ZON gaf hem enige broodbomen en Van ZON voegde daar Fl. 5,- bij. Bovendien had de laatste HEYER's schoenen laten repareren. Om ongeveer 10 uur vertrok HEYER per spoor naar ROTTERDAM. Hij bewaart de rest van de ochtend en de gehele namiddag langs de havens gedwaald te hebben, met de bedoeling gelegenheid te zoeken en op een boot te komen. Succes had hij evenwel niet. Hij wilde ook niet teveel opvallen met zijn biscuitblik onder de arm. Om ongeveer 5 of 6 uur 's middags was hij in SPANJEN en keerde dan onver-

...erzake naar ROTTERDAM terug.

21/- Tijdens zijn aanweziging in DEN HAAG had HEER een gratis reclamebiljet over de mogelijkheden van reizen van HOLLAND naar IERLAND bemachtigd. Hij wist dus, dat de passagiesboten van HOEK VAN HOLLAND vertrokken en besloot in zijn pogingen om in ROTTERDAM op een schip te komen mislukt waren, het in HOEK te proberen. Hij kocht een spoorkaartje naar HOEK VAN HOLLAND en kwam toevalligervijze juist in de boottrein terecht (vertrek van ROTTERDAM ongeveer 20.10). Hoewel bij de treincontrole bleek, dat hij niet gerechtigd was van de boottrein gebruik te maken, ondervond hij daaromtrent geen moeilijkheden. Ook bij deze gelegenheid gaf hij zich tegenover de conducteur voor Engelsman uit.

(NOTE - Ierland is de boottrein uitsluitend bestemd voor passagiers voortien van plaats berijzen naar Engeland. De trein is echter dikwijls zeer slecht bezet, waaraan HEER het vermoedelijk te danken heeft geen verdere last te hebben ondervonden.)

22/- Begrijpend, dat hij direct in handen van granscontrole en daarna zou lopen indien hij de stroom reizigers zou volgen, sloeg HEER op het perzon in HOEK van HOLLAND op goed geluk LINGAF, liep om het stationsgebouw en bevond zich toen tot zijn eigen verrassing op de kade in de onmiddellijke nabijheid van de boot. Na de bedrijvigheid daar enige tijd te hebben gededeslagen, kwam hij echter tot de overtuiging, dat hij niet ongemerkt aan boord zou kunnen komen. Hij keerde langs dezelfde weg terug naar het perzon en verliet dit op de normale wijze aan de westzijde. Hij merkte nog op, dat de hekken aan deze zijde toegang gevend tot de kade, goed bewaakt worden. HEER draalde rond tot hij een lege bunker vond en legde zich daarin te slapen.

23/- Zondag, 27.7.47, bemerkte HEER tot zijn schade, dat de balkwrijen gesloten waren. In arren moede begaf hij zich naar het strand en "nam een bad voor ontbijt" (sic). Om ongeveer 12 uur wandelde hij terug naar HOEK, doorkruiste te plaatsje en nam aan de oostzijde daarvan uit pure nieuwsgierigheid naar de oeverzijde van de Irv. Waterweg. Zijn kleren borg hij daarbij, zoals te doen gebruikelijk, in zijn biscuitblik. Hij beweert tijdens deze excursie met niemand gesproken te hebben, noch iets bijzonders dat hij zich te mitte zou hebben kunnen maken te hebben opgemerkt. Om ongeveer 5 uur 's middags kwam hij zwemend weer terug aan de noordszijde van de rivier, verborg zijn biscuitblik in dezelfde bunker waarin hij de voorgaande nacht had geslapen en ging opnieuw naar het strand. Hier kocht hij wat fruit en limnade, keerde terug naar zijn bunker en legde zich om ongeveer 9 uur te slapen. Uit de in zijn bezit zijnde dienstregeling wist hij n.l. dat er op Zondag geen boten van HOEK VAN HOLLAND vertrokken.

24/- maandag, 28.7.47 bracht hij hoofdzakelijk aan het strand door. Tegen de avond begaf hij zich naar de rivier en ging aan de oostzijde van de ligplaats der H zwichboten te water.
Het verder verloop van zijn avonturen wordt volkomen gedekt door de getuigenverklaringen van Van den DOEL, KREDENHED, DIRKZONNER en VLIELANDER.

IV/- SPECIALE PUNTEN -

25/- Het doel van de onderzaging was een zo gedetailleerd mogelijke beschrijving van HEYER's activiteiten in NEDERLAND te verkrijgen, benevens van de personen waarmee hij tussen 21.7.47 en het moment van zijn arrestatie in contact was gekomen. Alleen zijn verblijf in DEN HAAG en de laatste uren van zijn verblijf in HEEK VAN HOLLAND zijn met een redelijke mate van zekerheid gedekt door getuigenverklaringen. HEYER beweert geen notitie gemaakt te hebben van de namen van de beide boten die hem van BELGIË'S ARMIË naar ROTTERDAM gebracht hebbens ook zou hij niet met de schippers gesproken hebben. Het lijkt dus onbegonnen werk deze alsnog te trachten terug te vinden. Niets geen Nederlands geld bij zich hebbend, is het echter logisch dat hij de reis op deze wijze gemaakt heeft. Depaalde rekenen om aan de waarheid van dit gedeelte van zijn verhaal te twifelen lijken echter niet te bestaan.

De voornaamste afwijking tussen de verklaring van Mvvr. HART en HEYER's lezing is wel, dat de eerste verklaart HEYER zorgvuldig voor haar echtgenoot verborgen te hebben, terwijl HEYER zelf beweert elke keer met HART gesproken te hebben en met diens medewerkers drie nachten op het adres BEEKLAAN 5 geslapen te hebben. (Volgens Mvvr. HART is dit slechts tweemaal geweest). Vermoedelijk heeft Mvvr. HART het, gezien het reeds uitgedraaide zondenregister van haar echtgenoot, beter gevonden deze niet opnieuw met de politie in aanraking te brengen. Tevens heeft zij het feit verborgen gehouden, dat HEYER een brief op illegale wijze voor haar uit Duitsland heeft medegebracht.

26/- Van ZON's eerste reactie bij het eerste onderzoek was: alles ontkennen wat met de "jonge Engelman" in verband stond. Later viel hij door de mond en erkende zelfs moeite gedaan te hebben hem via PEERS aan een betrekking te helpen. Noch de faa Van ZON noch de fa. HART heeft het brengen van een brief uit Duitsland door HEYER genoemd. In het algemeen hebben zij getracht zich zoveel mogelijk van de zaak te distancierens; alleen PEERS heeft terstond verteld wat hij wist. De mogelijkheid bestaat natuurlijk, dat de eerstgenoemden meer weten over HEYER's eventuele praktijken. Het lijkt echter waarschijnlijker, dat zij

... om het illegaal brengen van de brief hebben willen verbergen.

27/- HEYER kan geen enkel persoon noemen die zijn gangen kan bevestigen tussen zijn vertrek uit DEN HAAG op 26.7.47, 10 uur en het moment dat Van de DOEL hem vond onder de steiger van de Havichboot op 28.7.47 ongeveer 19 uur. HEYER's verklaring over het doorbrengen van dit tijdsbestek lijkt plausibel, maar laat natuurlijk ruimschoots de tijd voor activiteiten in verband met de sabotage daad waarmede hij wellicht annex is.

28/- Sedert HEYER voet aan wal zette op Nederlandse bodem, is hij in aanraking gekomen met:

- een veerman (zie para 12) -
- twee schippers (zie paras 12 en 13) -
- een politieagent (zie para 15)
- een automobilist (zie para 15)
- de fan HART, Boeklaan 5, Den Haag.
- de fan. Van ZON, Klaverstraat 18 en Hebrustr. 1 B, Den Haag.
- de schoenmaker WILLEMSSEN, Edisonstr. 10, Den Haag.
- de Heer PEERS, Scheveningsweg 112, Den Haag.
- de personen (haven- en bootpersoneel) te HOEK van HOLLAND die min of meer direct betrokken waren bij zijn arrestatie.

Het Haven- en bootpersoneel, hoewel het hem enige hulp verstrekt heeft, staat mede in verband met hun gunstige antecedenten, buiten verdenking. De andere niet met name genoemde personen in bovenstaand lijstje zullen moeilijk zijn terug te vinden. Het lijkt echter niet waarschijnlijk dat zij iets met een eventuele door HEYER bedreven sabotage te maken hebben of daarvan zouden hebben afgeweten. Hetzelfde geldt voor de met name genoemde personen.

29/- HEYER heeft slechts getracht de naam van Margaret RICKMANN verbergen te houden en toonde zich verrast toen hem plotseling haar foto getoond werd. (zie para 10). Hij was echter onmiddellijk bereid bijzonderheden omtrent haar te vertellen. De Engelse Dienst zal dit adres checken en nagaan of HEYER inderdaad aan haar heeft medegedeeld naar de V.S. te willen gaan.

V/- CONCLUSIE -

- 30/- HEYER is een jongeman met een behoorlijke schoolontwikkeling, niet bijzonder opvallend van lichaamsbouw, maar sportief en goed gebouwd. Hij spreekt verrassend vlot Engels met een vrij sterk Amerikaans accent. Dit laatste dankt hij aan zijn training bij SKORZENY, waar het Engels door Duitsers die jarenlang in de Verenigde Staten gewoond hebben werd onderwezen.
- 31/- Z6 van de kostschool, zijn vader overleden, geïnspireerd met Nazi-ideën, volgde hij een avontuurlijke loopbaan culminerend in zijn opleiding bij SKORZENY. De absolute ineenstorting van Nazi Duitsland schijnt hem te hebben genezen van zijn

national-Socialistische overtuiging. Zijn verering voor SKORZENY en zijn haat tegen het Communisme zijn echter blijven bestaan. Het is onwenselijk dat een dergelijk onoverzichtig gevormde jongeman zich niet tevreden stelt met het monotone werk in een mijn of een glasfabriek. Zijn werk in de glasfabriek bestond slechts uit het voortduren van beladen wagentjes, en deze leeg weer naar het punt van uitgang terug te brengen. Het is ook weinig in overeenstemming met zijn schoolopleiding. Erig ander beroep dan zijn geperfekteerde oorlogs (sabotage) opleiding kent hij niet. Zijn aanbod zich in het Amerikaanse leger te engageren, overtuigd als hij is, dat vroeger of later een conflict met Rusland zal uitbreken, moet in dit licht bezien worden. De weigering hem te accepteren op grond van zijn Duitse nationaliteit doet hem uitsien naar middelen deze laatste te veranderen. Gezien zijn vroegere training, lijkt dan zijn plan om illegaal naar de Verenigde Staten uit te wijken niet zo fantastisch meer. De lijn in deze redenering logisch doortrekkend, kan HEYER zich niet willens en wetens aan de sabotage van een Nederlandse tankboot hebben schuldig gemaakt.

- 32/- Het expert rapport spreekt over een mijn van ongeveer 1100 (elfhonderd) pond. Het is duidelijk dat zelfs een getraind zwemer als HEYER een dergelijk apparaat niet alleen kan behandelen. Indien hij aan het plaatsen van deze mijn medeplichtig is, zou dit gebeurd moeten zijn tussen Zaterdagavond 26.7.47 halftien, en Maandagvond, 28.7.47, zes uur. (HEYER werd de avond van zijn arrestatie om ongeveer 7 uur zemannid in de IJsw. Waterweg bij de Harwichboot opgemerkt, terwijl de plaats waar de "Sunetta" op de mijn liep ongeveer 3 kilometer verder stroomafwaarts ligt.) Juist gedurende deze tijd zijn HEYER's gangen niet te controleren. Indien hij echter iets te verbergen heeft gedurende die tijd, is het onlogisch dat hij verklaart juist dan steeds in HOEK VAN HOLLAND te hebben rondgeworven. Van een getraind saboteur is het ook niet te verwachten, dat hij op slechts enkele K.M. afstand van de plek waar de mijn gezonken was, zich zou vertonen met de argwaan wekkende voetvimen in zijn bezit.
- 33/- Onwaarschijnlijk is het ook, dat hij dan, na de eerste maal op het bezicht van de PRAGUE te zijn opgemerkt, rustig nog enige uren aan boord van de sleepboot "VALK" blijft. Hij zou toen nog alle gelegenheid hebben gehad om een goed heenkomen te zoeken. Bovendien lijkt het zelfs voor een SKORZENY-man wel wat veel gevergd rustig over de plek te varen, zich vastklemend aan de BUITERKLEDE van een vrij groot schip, waarvan hij weet dat hij ieder ogenblik de lucht in geblazen kan worden.

VI/- RECOMMENDATIE -

- 34/- Bovenstaand vermoeden van HEYER's onschuld aan de sabotage van de "Sunetta" is gebaseerd op psychologische overwegingen en conclusies. Natuurlijk zal getracht moeten worden meerdere overtuiging te verkrijgen. Daartoe werd met de Engelse Area Security Officer te BIRMING afgesproken, dat zoveel mogelijk alle adressen waar HEYER tijdens zijn omzwervingen na de ineenstorting van Duitsland is geweest, zullen worden gezocht. De mogelijkheid werd geopperd dat zodoende misschien een vorm van organisatie (die HEYER ongetwijfeld achter zich moet hebben gehad indien hij de sabotage bedreven heeft) kan worden ontdekt.
- 35/- Voorts zal Margaret RICKMANN worden ondervraagd over hetgeen HEYER haar omtrent zijn plan om naar de V.S. te gaan heeft medegedeeld.
- 36/- Onzerzijds werd toegezegd, dat zo mogelijk getracht zal worden de brief die HEYER naar DEN HAAG heeft overgebracht bij HART of Van ZON in beslag te nemen, of althans deze lieden naar de inhoud daarvan te ondervragen. Van Engelse zijde zal de afzender te GELSENKIRCH JN daaronter worden ondervraagd.
- 37/- Voorshands komen uit deze gehele geschiedenis enige punten van specifiek Nederlands belang naar voren. In de eerste plaats blijkt het mogelijk te zijn voor wildvreemden onbemerkt langs het station HOEK VAN HOLLAND tot in de onmiddellijke nabijheid van de Harwichboot te komen. Afgezien van andere gevaren, lijkt het wenselijk hierop de aandacht te vestigen in verband met de mogelijkheid van deviezen smokkelarij.
- 38/- Waar het al zeer onwaarschijnlijk lijkt dat de Families HART en VAN ZON iets te maken hebben met de sabotage zelf, zouden deze nader aan de tand gevoeld kunnen worden omtrent het verwijzen van de ontvangst van de brief uit GELSENKIRCHEN en omtrent de verschillen tussen hun veridaringen en die van HEYER.
- 39/- Waar de investigaties in deze zaak nog niet ten einde zijn, en dus nog steeds de mogelijkheid blijft bestaan, dat HEYER wel bij de sabotage van de "Sunetta" betrokken blijkt te zijn, is het absoluut vermeden hierop tegenover hem te zinspelen. Als laatste poging kan hem dan deze beschuldiging bij een latere ondervraging nog voor de voeten gelegd worden.

Den Haag, 7-8-9-47

W. Lages
(W. Lages)

Distributie:

- 1 copie file HEYER.
- 1 copie Konk. Mar.
- 1 copie Marine Kgl. Dienst
- 1 copie reserve

Onderzoek naar de gedragingen van
HEINZ HEIJER, geboren te Recklinghausen
29-8-1924, wonende Amkoprath 7 te
Gelsenkirchen (Dld.) tijdens zijn ver-
blijf te Den Haag, omstreeks eind Juli 1947.

Heijer zou van zijn moeder het adres gekregen hebben van zekere Van der Zon, wonende Klaverstraat 48 te Den Haag, bij wie hij voorgeeft vanaf 23-7-'47 tot 26-7-'47 te hebben verbleven. Bij zijn vertrek zou hij f.6,- meegekregen hebben en Van der Zon zou hebben geweten, dat hij een Duitser was en geen toestemming had om in Nederland te verblijven. Tevens zou Heijer nog hebben bezocht een zekere Heer Peers, wonende aan de Oude Scheveningseweg te Den Haag, waar hij zich als Engelsman zou hebben uitgegeven, terwijl hij bovendien bij Peers nog een Engelse dame zou hebben ontmoet.

Teneinde de verklaringen van Heijer te controleren is dezerzijds gehoord:

Gerardus, Willem van der Zon, geboren 10 October 1912 te A'dam, van beroep auto-technicus en wonende Klaverstraat 48 te Den Haag. Omtrent deze Van der Zon is het volgende bekend:

Hij is op 20 Juli 1932 te Den Haag gehuwd met: Anna Helena Born, geboren 26-7-1910 te Gelsenkirchen. Deze vrouw, die in December 1926 als Duitse dienstbode naar Nederland kwam, is destijds in betrekking geweest bij Mevr. Masquerier-Hofland, destijds wonende Haviklaan 17 te Den Haag, (thans in N.O.I.). Uit dit huwelijk zijn 7 kinderen geboren, resp. 14,11, 8,7,5,3 en 2 jaar oud.

In 1922 werd Van der Zon in de gemeente Den Haag ingeschreven, komende van Amsterdam. Hij heeft o.a. gewoond vanaf 1939-1943 aan het adres Pijnboomstraat 109 te Den Haag, sedert 1943 woont hij aan het adres Klaverstraat 48.

Hij heeft verschillende beroepen uitgeoefend en was o.a. omstreeks 1930-'32 vertegenwoordiger voor de "Singer"-Maatschappij. Daarna opende hij aan het adres Pijnboomstraat 109 te Den Haag een zaak in tweedehands automobielen en motoren, terwijl hij tevens rijlessen gaf.

Gedurende de bezetting was Van der Zon als distributie-ambtenaar werkzaam. Aanvankelijk was hij werkzaam als "uitreikings-ambtenaar" en later in de Contrôledienst. Dit heeft geduurd tot de bevrijding, waarna hij een functie kreeg bij de afdeling Vervoer van de Binnenlandse Strijdkrachten. Van de afdeling Vervoer werd hij overgeplaatst naar de Staf, waar hij als sectie-commandant heeft dienst gedaan bij de sectie "Motordienst", die destijds gevestigd was in het Noordeinde te Den Haag.

In Augustus 1945 ging Van der Zon in militaire dienst bij de Landmacht, waar hij als le Lt. dienst deed bij de Staf van de 2e Militaire Afdeling (Motordienst). Op 23 September 1946 ging hij met groot verlof en begon aan de adressen Ahornstraat 78 en 13 te Den Haag weer een zaak in automobielen en motoren.

Sedert Januari 1947 drijft hij, in compagnonschap met Jacobus de Munnik, geboren 6-3-1911 te Poortugaal en wonende Ribesstraat 23 te Den Haag een soortgelijke zaak aan het adres Helmstraat 1b te Den Haag.

Van der Zon en De Munnik repareren en verhandelen thans gebruikte auto's en motoren en geven auto- en motorrijlessen, terwijl ook het verhuren van auto's en motoren een deel van hun bedrijf uitmaakt. Beide staan op het gebied van de handel niet onverdeeld gunstig bekend, daar hun aan- en verkopen vrijwel steeds op het terrein van de "zwarte handel" plaats vinden, hetgeen overigens met de handel in tweedehands automobielen en motoren overal het geval is.

Van der Zon, noch zijn vrouw komen in de administraties van de P.R.A. en het voormalige B.N.V. te 's-Gravenhage voor.

Door de politie te 's-Gravenhage is in 1932 (25-2-'32) onder no. 348 tegen Van der Zon proces-verbaal opgemaakt terzake overtreding van artikel I van de wapenwet. Dit was echter niet van ernstige aard en betrof het in bezit hebben van een alarm-pistool, dat niet aan de gestelde voorwaarden voldeed.

Tegen zijn compagnon de Munnik werd door de politie te Den Haag in 1945 proces-verbaal opgemaakt terzake overtreding van de Prijzenbeschikking van 1942. Een partijtje verf en enkele kazen zouden door De Munnik te duur verkocht zijn. De vrouw van Van der Zon werd door mij, rapporteur, het eerst gehoord omtrent het verblijf van Heinz Heijer te Den Haag. Zij beweerde Heijer niet te kennen, hem nooit te hebben gezien en ontkende pertinent, dat hij gedurende de periode van 23-7-'47 tot 26-7-'47 in haar woning was geweest. Ook in Gelsenkirchen, haar geboorteplaats, was de familie Heijer haar totaal onbekend. Ook beweerde zij niemand anders in haar woning onderdak te hebben gegeven. Volgens haar zeggen was zoiets in haar woning niet mogelijk, daar zij eigenlijk met haar groot gezin reeds veel ruimte te kort komt. Direct daarop, zonder dat persoonlijk contact met zijn vrouw mogelijk was geweest, is Van der Zon door mij, rapporteur, in zijn werkplaats aan het adres Helmstraat 1b gehoord.

Ook hij beweerde van niets te weten en hij had geen enkele jongeman onderdak verleend of geld gegeven.

Hij kende niemand uit Gelsenkirchen, die Heijer heette en hij had op geen enkele wijze contact gehad met de een of andere Duitser. Niemand had bij hem gelogeed, noch in de bewuste periode, noch op een andere datum.

Vervolgens werd door mij, rapporteur, gehoord:

Eduardus Ferdinandus Peers, geboren te Voorburg, 1-10-1917, van beroep pensionhouder en wonende Oude Scheveningseweg 112 te Den Haag. Omtrent deze Peers is het volgende bekend:

Hij is ongehuwd en drijft sedert 1 Februari 1945 een pension aan vorengenoemd adres.

Via de lagere school, bracht hij het op de Mulo tot de derde klas, waarna hij als bediende te werk werd gesteld in het "Warenhuis" te Den Haag. (Van 1934-1938).

Vervolgens werkte hij vanaf Juni 1938 tot Juni 1942 als buffetbediende bij Van Leeuwen, Lange Beestenmarkt 89 te Den Haag. Vanaf 1 Juni 1942 tot aan het einde van de oorlog exploiteerde hij aan het adres Van der Vennestraat 9 te Den Haag een kunsthandel.

Peers verklaarde omtrent de jongeman, die zich bij hem als Engelsman had aangediend, het volgende:

Omstreeks einde Juli '47, welke datum dit precies was geweest, kon hij zich niet meer herinneren, was Van der Zon, die de achter zijn woning gelegen werkplaats van hem huurt, (dit is de werkplaats, welke Van der Zon momenteel gebruikt en die thans genummerd is Helmstraat 1b, doch eigenlijk kadastraal bij het perceel Oude Scheveningseweg 112 behoort) bij hem gekomen, om te vragen of hij misschien een jonge Engelsman, die bij Van der Zon was, als huisknecht kon gebruiken. De jongen was, volgens Van der Zon, in Engelse militaire dienst geweest en wilde voorlopig in Nederland blijven, daar hij hier een meisje had. Van der Zon kon hem zelf niet hebben en zou gaarne zien, dat de jongen, die momenteel bij hem in de werkplaats zat, onderdak en werk kreeg. Peers deelde Van der Zon mee, dat hij de jongen maar eens bij hem moest sturen, dan konden ze er eens samen over praten. Peers is toen, volgens zijn zeggen, weggegaan en de jonge Engelsman is tijdens zijn afwezigheid aan zijn woning geweest, waar hij ontvangen werd door de moeder van Peers, die hem in de keuken heeft laten wachten tot Peers terugkwam. Nadat Peers met de jonge man enkele woorden in de Engelse taal had gewisseld (volgens Peers sprak de jongeman vrij behoorlijk Engels) had hij hem te verstaan gegeven, dat hij hem niet kon

kon gebruiken. De jongeman vroeg hem daarop of hij misschien iemand anders wist, die hem wél in dienst zou willen nemen. Peers vertelde hem daarop, dat hij nog een Engelse dame kende, die hem misschien zou kunnen gebruiken en beloofde hem haar dit te zullen vragen, waarna de jongeman weer naar de werkplaats van Van der Zon was gegaan.

Peers heeft de naam van de bewuste Engelse dame, noch haar adres tegenover de jonge "Engelsman" genoemd en de jonge "Engelsman" heeft volgens Peers ook niet met haar gesproken.

Hoewel Peers aan de jonge man de belofte had gegeven bij de Engelse dame, die genaamd is Mrs. Havard, wonende Bazarstraat 36 te Den Haag, te zullen informeren waar een betrekking voor hem, heeft hij dit niet gedaan, daar hij, volgens zijn zeggen, de jongeman toen enigszins begon te wantrouwen.

De volgende dag is de jonge "Engelsman" weer bij Peers gekomen om de uitslag te horen, waarbij Peers hem, hoewel hij in het geheel niet met Mrs. Havard over hem had gesproken, heeft medegedeeld, dat de Engelse dame reeds was voorzien. Daarna heeft Peers de jongeman niet meer gezien of gesproken.

De Engelse dame in kwestie is eveneens door mij, rapporteur, gehoord. Zij is genaamd: Gertrude Maria Havard, geb. 14-11-1876 te Cambridge en woont aan het adres Bazarstraat 36, waar zij een pension drijft.

In December 1937 is zij naar Den Haag gekomen en had aanvankelijk een pension aan het adres Laan van Meerdervoort 68a te Den Haag. In het begin van 1940 vestigde zij zich aan het adres Bazarstraat 36 te Den Haag. Vanaf December 1940 tot eind Januari 1941 verbleef zij met vele andere Engelsen in het concentratiekamp te Schoorl. Zij heeft Peers gedurende de oorlog leren kennen, daar hij voor haar wel eens inkopen had gedaan, toen hij nog kunsthandelaar was. Overigens was deze kennismaking, volgens haar, zeer oppervlakkig geweest. Met de jongeman in kwestie was zij niet in contact geweest en Peers had haar over die jongeman ook in het geheel niet gesproken. Noch Peers, noch Mrs. Havard komen in de administraties van de P.R.A. en het voormalige B.N.V. te Den Haag voor.

Bij de Politie te Den Haag heeft Peers een stempel van de zedenpolitie. Hij is homo-sexueel en werd driemaal bekeurd terzake art. 18b van de Algemene Politie Verordening. (zich te lang ophouden in een waterplaat).

De moeder van Peers, Johanna Van Straten-Peers, geboren 16-3-1888 te Leiden, wonende Marktweg 118 te Den Haag, verklaarde vrijwel gelijklopend als haar zoon. De jonge man, die beweerde Engelsman te zijn, had zich tijdens afwezigheid van haar zoon aangediend en in de keuken op haar zoon gewacht. Zij had geen woord met hem gewisseld, daar zij geen Engels spreekt. Een Engelse dame heeft in de woning van Peers niet met de jonge "Engelsman" gesproken. Er is in het geheel geen Engelse dame bij Peers in huis geweest. Na deze verklaringen is Van der Zon opnieuw gehoord. Zij heeft gezegd inmiddels iets opgefrist te zijn; en het volgende verhaal kwam naar voren:

In het laatst van Juli 1947, de datum was hem onbekend, was een hem volkomen vreemde jongeman bij hem in de werkplaats gekomen, die Engels sprak en beweerde monteur te zijn. Hij vertelde dat hij Engelsman was en bij het Engelse leger had gediend. Hij wilde echter voorlopig niet terug naar Engeland, daar hij hier een meisje had opgedaan. Hij vroeg aan Van der Zon of deze hem niet aan werk en onderdak kon helpen. Van der Zon deelde hem mee, dat dit onmogelijk was, daar hij Engels sprak en dan nooit met de klanten overweg zou kunnen, terwijl hij ook geen ruimte had om hem onderdak te geven. Zich herinnerende dat zijn "huisbaas" Peers zonder personeel zat, had hij aangeboden Peers te vragen of hij misschien werk voor hem had. De jonge Engelsman vond dit uitstekend en was even later door bemiddeling van Van der Zon met Peers in contact gekomen, doch teruggekeerd met nul op het request.

Van der Zon had de jongeman, die zich tegenover Van der Zon had voorgesteld als Mac Clark, of iets van die aard, toen 's middags meegenomen naar zijn huis, waar hij hem een paar boterhammen had gegeven. Daarna was hij weer meegegaan naar de werkplaats. De jongeman had daar wat rondgehangen tot ongeveer 7 uur, waarna hij met Van der Zon en De Munnik (de compagnon)

(de compagnon) in de auto de stad in was gegaan. Zij hadden hem bij de Goudenregenstraat afgezet, waarna hij op lijn 12 was gestapt, met voor Van der Zon en De Munnik onbekende bestemming.

De volgende dag was de jongeman eigener beweging weer in de werkplaats aan komen zetten en was toen naar Peers gegaan, daar deze volgens zijn zeggen misschien werk en onderdak voor hem had bij de een of andere Engelse dame. Ook dit was echter op niets uitgelopen. Hij was toen weer in de werkplaats blijven hangen tot etenstijd, waarna hij weer met Van der Zon en De Munnik in de auto was vertrokken naar de stad. Daar hij kapotte schoenen aan had, had hij aan Van der Zon gevraagd, waar hij die kon laten repareren. Van der Zon en De Munnik hebben hem toen bij de Schoenmaker Willemsen, zaakdoende Edisonstraat 10 te Den Haag, afgezet en Van der Zon heeft aan Willemsen opdracht gegeven de schoenen van de Engelsman te maken. Daar hij slechts één paar schoenen bij zich had en in het geheel geen bagage, moest hij op het repareren der schoenen wachten, waarna Van der Zon en De Munnik gingen eten.

's Middags verscheen de jongeman volgens Van der Zon weer eigener beweging in de zaak aan de Helmstraat 1b, waar hij weer de gehele middag rond is blijven slenteren.

's Avonds hebben Van der Zon en De Munnik hem weer in de auto meegenomen en hem weer bij de Goudenregenstraat afgezet, waar hij weer op lijn 12 is gestapt. Nadien heeft noch Van der Zon, noch De Munnik de jongeman weer gezien. Geen van beiden heeft hem f.6,- of een ander bedrag aan geld gegeven, terwijl hij ook niet bekend was waar hij de nachten heeft doorgebracht. Van der Zon ontkent evenals zijn vrouw pertinent dat de jongeman bij hun thuis onderdak heeft genoten.

WILHELMUS WILLEMSSEN, geboren 17 Juli 1918 te Materborn (Dld), van beroep schoenmaker, zaakdoende Edisonstraat 10 te Den Haag, verklaarde ongeveer als volgt:

Van der Zon is de eigenaar van mijn zaak en ik moet aan hem 25% van mijn verdiensten afstaan.

*Kan niet.
27.7.47 niet
op Zondag!*

In het laatst van Juli 1947, naar ik meen was het op Vrijdag 25 Juli 1947, kwamen van der Zon en zijn compagnon De Munnik bij mij met een jongeman, die volgens hun zeggen een Engelsman was. Van der Zon deelde mij mede, dat deze jonge Engelsman bij hem logeerde en dat ik zijn schoenen moest maken. Ik vond dit best en ben direct begonnen de schoenen te repareren, terwijl de jonge "Engelsman" daarop bleef wachten. Van der Zon vroeg mij ook nog of ik misschien werk en onderdak had voor de jongeman, daar hij hem zelf niet meer kon hebben. Ik heb dit echter geweigerd. Toen de schoenen van de jongeman klaar waren bleek hij geen geld bij zich te hebben om de reparatie te betalen, doch hij gaf me te verstaan, dat Van der Zon de kosten zou betalen. De reparatie à f.4,10 is later ook inderdaad door Van der Zon betaald.

Omtrent Willemsen is het volgende nog bekend:

Hij is gehuwd met Catharina, Maria GILLON, geboren 19 Februari 1921 te Delft en heeft drie kinderen van resp. 5, 4, en 1 jaar oud.

Tot 1942 woonde hij nog bij zijn ouders in aan het adres Spiegelstraat 49 te Nijmegen; van 1942 - 13 Mei 1946 woonde hij te Nijmegen aan het adres Ds. Ter Haarstraat 34. Op laatstgenoemde datum vestigde hij zich te Den Haag aan het adres van Ravensteinstraat 217 (zaakdoende in de Edisonstraat 10).

In verband met de door Willemsen afgelegde verklaring is Van der Zon voor de derde maal gehoord. Hij blijft echter ontkennen, dat de jonge "Engelsman" bij hem gelogeed heeft en ontkent ook, dat de schoenreparatie à f.4,10 door hem is betaald. Volgens zijn zeggen heeft hij in het geheel niet tegen Willemsen gezegd, dat de jongeman bij hem logeerde. Wat de betaling van de f.4,10 betreft zegt hij, dat Willemsen dit bedrag dan waarschijnlijk van zijn tegoed heeft afgetrokken, zodat hij dus uiteindelijk buiten zijn weten de reparatie toch wel betaald kan hebben.

Daar de vrouw van Van der Zon te Den Haag nog een zuster heeft wonen is deze door mij, rapporteur, eveneens gehoord. Zij is genaamd: JOHANNA DOROTHEA BORN, geboren 23 Maart 1900 te Kalenberg (Dld) en gehuwd met Johannes, Gerardus 't Hart, geboren 28.1.1890 te Den Haag, van beroep koopman in fruit en wonende Beeklaan 5 te Den Haag.

Deze 't Hart staat bij de Politie te Den Haag zeer slecht bekend. Tegen hem werden de volgende processen-verbaal opgemaakt:

- 1914 - W.I - poging diefstal - inklimming.
- 1906 - E 42- diefstal
- 1906 - E 54- belediging
- 1906 - B.S. 133 - diefstal
- 1906 - P.I. 64 - diefstal
- 1906 - E.103 - Art.184/W.v.Str.(verzet)
- 1906 - G.51 - diefstal
- 1906 - G.60 - opruiing.

F

1906 - G.63 - diefstal
1906 - B.V. 104 - poging tot inbraak
1906 - B.V. 105 - poging tot inbraak
1906 - B.V. 106 - poging tot inbraak
1906 - B.V. 107 - poging tot inbraak
1906 - G.83-- mishandeling
1907 - G.108- diefstal
1907 - G.134- diefstal
1912 - R.173- poging diefstal-inklimming
1916 - P.A.F. 245 - diefstal door opensluiting
1919 - E.D. 73 - beroving
1920 - E.I. 97 - diefstal d.m.v. inklimming
1920 - E.I.103 - diefstal d.m.v. inklimming
1920 - E.I.143 - diefstal d.m.v. inklimming
1920 - E.L. 33 - beroving
1923 - A 11 - diefstal d.m.v. braak
1923 - XIV - 73- diefstal d.m.v. braak
1934 - 6274 Art.453 W.v.S. (dronkenschap).

Hij heeft de volgende veroordelingen achter de rug:

- 11. 3.1907. Ter beschikking der regering, terzake diefstal door minderjarige beneden 18 jaar.
- 21. 3.1912. 2 jaar gevangenisstraf, terzake poging tot diefstal d.m.v. inklimming.
- 3.12.1914. 8 maanden gevangenisstraf terzake huisvredebreuk in vereniging.
- 4.12.1916. 1 jaar en zes maanden gevangenisstraf terzake diefstal bij herhaling.
- 25. 2.1920. 3 jaar gevangenisstraf terzake diefstal door twee of meer verenigde personen bij herhaling.
- 24. 1.1924. 5 jaar gevangenisstraf terzake diefstal d.m.v. braak bij herhaling gepleegd.

Mevrouw 't Hart kwam in 1926 naar Nederland als Duitse dienstbode. Haar eerste dienst vervulde zij bij Mevrouw Grosland-Tiedeman, destijds wonende Gentsestraat 42 te Den Haag (thans in Engeland).

In 1929 ging zij tijdelijk terug naar Duitsland in verband met het overlijden van haar vader.

In 1930 kwam zij naar Nederland terug en kwam in dienst bij Mevrouw Van der Willigen, destijds wonende Frankenslag 388 (tegenwoordig adres niet bekend).

Begin 1931 tot haar huwelijk bij de familie Heye, destijds wonende Oleanderlaan 17 te Den Haag.

De naam Heinz Heyer was haar volkomen onbekend en te Gelsenkirchen kent zij, volgens haar zeggen, ook niet een familie van die naam.

Toen het gesprek echter in de richting van de jonge "Engelsman" werd geleid ging haar een licht op en bleek het, dat deze jongeman inderdaad 2 nachten in haar woning had geslapen. Een en ander had zich volgens haar zeggen, als volgt toegedragen:

In het eind van Juli 1947, het is best mogelijk dat dit op 23 Juli 1947 is geweest, werd er tijdens afwezigheid van haar man, ongeveer om 9 uur 's avonds, aan de woning gebeld. Toen zij de deur open had

getrokken was een haar onbekende jongeman naar boven komen lopen, die haar in 't Engels had toegevoegd, dat hij uit Duitsland kwam en bericht van haar familie kwam brengen. Zij begreep dit althans uit de klanken die hij uitstootte, want in werkelijkheid kon zij hem bijna niet verstaan. Toen zij naar de toestand van haar familie vroeg stootte hij weer allerhande voor haar onverstanebare klanken uit, terwijl hij er af en toe ook een paar Duitse woorden tussen door gebruikte. Door gebaren en woorden maakte hij haar duidelijk dat hij doodmoe was en geen onderdak had. Hoewel zij aanvankelijk er niet veel voor voelde hem onderdak te geven was zij volgens haar zeggen, toch met zijn toestand begaan en had zij hem naar de zolder geloodst, waar nog een oud divanbed stond. Daar heeft hij die nacht opgeslapen. Zij heeft haar man omtrent de aanwezigheid van de jongeman niets gezegd. Toen haar man de volgende dag de deur reeds weer uit was, heeft zij hem van boven gehaald en hem meegedeeld, dat hij moest vertrekken. Hij is toen weggegaan, doch kwam de volgende avond weer terug, daar hij nog geen onderdak had gevonden. Hoewel haar man toen wel thuis was heeft zij hem weer stiekun, zonder dat haar man dit bemerkte, naar boven weten te loodsen, waar hij die nacht weer heeft geslapen. De volgende morgen heeft zij hem medegedeeld, dat hij in geen geval terug mocht komen, daar zij bang was, dat haar man van een en ander op de hoogte zou komen, waardoor zij in moeilijkheden zou geraken. De jongeman beloofde niet meer terug te zullen komen en ging heen na haar nog door gebaren en woorden duidelijk te hebben gemaakt, dat hij kapotte schoenen had en gaarne wat geld zou willen hebben om deze te laten maken. Om maar gauw van hem af te zijn had zij hem toen f.3,50 in de hand gestopt en hem de raad gegeven zich bij het Engelse consulaat te melden. Daarna heeft zij de jongeman niet meer teruggezien. Zij beweert hem het adres van Van der Zon niet verstrekt te hebben en vermoedt dat hij dit, evenals het hare, reeds in Duitsland (Gelsenkirdhen) heeft gekregen. Uit de haar toegevoegde woorden had zij beslist begrepen met een Engelsman te doen te hebben, die bij het bezettingsleger in Duitsland was en in de buurt van of in Gelsenkirchen gelegerd was geweest.

In verband met het wel zeer korte tijdsbestek is het niet mogelijk geweest de in dit rapport voorkomende personen volledig te belichten, of hij hier inderdaad met een meisje in contact is geweest is niet gebleken. Tot op heden is niet met zekerheid vastgesteld kunnen worden waar/elders dan bij 't Hart-Born geslapen heeft.

Den Haag, 22.8.1947.

4.

No. 0529 Sectie I I.D.
Onderwerp: G.W. van der Zon.

Naar aanleiding van Uw telefonisch verzoek om inlichtingen betreffende de voormalige res. eerste-luitenant in algemene Dienst G.W. van der ZON doe ik U hierbij gegevens toekomen, welke door mij ontleend zijn aan het proces-verbaal van huishoudelijk onderzoek, dat door de Majoor van Andel en mij gehouden werd op 8 September '46. Uit de gegevens is gebleken:

- a. dat voor zover is na te gaan v.d. Zon geen lid of sympathiserend lid van de N.S.B. is geweest.
  - b. dat hij sedert December 1944 tot de bevrijding wel geheel onnodig, zeer vriedschappelijke omgang had met leden van de N.S.B. en (of) aan verwante organisaties.
- ad.a. Zeer positieve verklaringen zijn aanwezig, dat gedurende de enige tijd of enige malen door hem in 1941 een N.S.B. insigne zichtbaar werd gedragen.
- ad.b. Deze personen waren:
1. J.H.J. van der Heyden, tewerk gesteld op het Distributiekantoor te 's-Gravenhage als chef van v.d. Zon. Deze van der Heyden was volgens zijn verklaring slechts symphathiserend lid van de N.S.B.
  2. Mej. van der Giessen, eveneens tewerk gesteld op het Distributiekantoor te 's-Gravenhage. Zij was volgens haar personeel-verklaring alleen lid van het N.A.F. Algemeen werd in haar omgeving als vaststaand aangenomen, dat zij een stille agente van de S.D. was. Deswege bevindt zij zich thans nog in bewaring in het vrouwenkamp te Delft.
  3. De Heer H.J.H. Schotman, lid van de N.S.B., tevens W.A.-man. Van de bemiddeling der bovengenoemde drie personen maakte van der Zon gebruik om zich te vrijwaren voor gevangenneming door Duitse instanties, toen hij daarmee bedreigd werd, nadat door hem voor het personeel van het Distributiekantoor in de hongerperiode aardappelen aangevoerd waren uit Yhorst.

Dat hij zich op deze wijze redde uit deze moeilijkheden met behulp van zij het ook politiek ~~verkeerde~~ verkeerde en gevaarlijke personen kan - en behoeft hem niet ten kwade aangerekend te worden, volgend het oordeel van de commissie.

Dat hij daarna buiten zijn diensturen niet deze Nederland vijandig gezinde personen een zeer warme vriendschap is gaan onderhouden, was niet alleen onnodig, doch ook onvoorwaardelijk te veroordelen en maakt het gezien andere gegevens, zijn persoon betreffende, onmogelijk dit te vergoedelijkten.

Omtrent deze "warme vriendschap" is gebleken:

- a. Van der Zon en zijn echtgenote kwamen ten huize van Mej. van der Giessen, waar bridge gespeeld werd met de W.A.-man Schotman en de N.S.B. er van der Heyden. Dit gezelschap kwam ook ten huize van van der Zon, waar eveneens gebridget werd.
- b. Van der Zon nam deel aan het feest dat gevierd werd bij

AAN:

Kapt. der Kon.Marechaussee
van Heekeren,
te 's-Gravenhage.

- gelegenheid -

F

gelegenheid van de verloving van de S.D.-agent Mej. v.d. Giessen, met de W.A.-man Schotman, bij welke gelegenheid door hem met de N.S.B.er van der Heyden samen aan "het jonge paar" een kostbare mand met bloemen werd aangeboden.

c. Door toedoen van van der Zon ontving de in blijde verwachting verkerende echtgenote van de N.S.B.er van der Heyden extra levensmiddelen.

In aanmerking nemende, dat dit geschiedde in de periode, dat de niet tot de N.S.B. behorende bevolking van Nederland werd uitgehongerd, moet dit eveneens als een sterk symptoom in zijn nadeel vermeld worden.

Voor zover na te gaan mag het feit, dat ~~zijn vrouw een Duitse~~ was niet van betekenis geacht worden, ofschoon dit wel enige invloed op zijn gedragingen kan hebben gehad.

De Inlichtingsofficier
gedet. b/d Staf v.d. 2e Mil. Afd.
De Majoor,

A. P. Duran

(A.P.Duran.)

FORM FOR INTERVIEW.

Location: Bedburg Gaol Date: 7th August 1947.

(1) Name in full: HEYER, Heinz

(2) Address (a) Inn theatre : Gelsenkirchen, Am Koppeath No. 7.

(3) Occupation: Glass worker

(4) Nationality (a) Present: German (b) At Birth: German.

(5) Father's nationality at his birth: German.

(6) Mother's nationality at her birth: German.

(7) Born (a) Date: 29th August 1924 (b) Place: Recklinghausen.

(8) Married to: /

(9) (a) Height 5'7" (b) Colour of hair: Dark Brown.
(c) Colour of Eyes: Brown.

(10) Visible Distinguishing Marks: Dark complexion.

(11) TRAVEL or IDENTITY DOCUMENT (a) Nature: NONE (left at home address)

Details for use at a port.

Name of ship or Aircraft in which arrived:

Date of arrival:

Port of Embarkation/Disembarkation:

Facts or circumstances which caused suspicion:-

1. Illegal frontier crossing with intention of illegal emigration to U.S.A.

The a/m was handed over to Frontier Control Service as an illegal frontier crosser on 31st July 1947 at Frontier Crossing Point "DEAN". (Wylar-Nitzmagen.)

On interrogation the following facts were ascertained:

HEYER's father was an Inspector in Schutzpolizei-Recklinghausen.

April 1930-31.	He attended Volksschule-Hornburg.
1931-35.	Attended Volksschule at Gelsenkirchen.
1935-42.	Attended Höhere Schule at Diez/Lahn.
July 1942	Joined R.A.D.
Oct. 1942	Joined Army-soldier in Schützen Ersatz Coy 698, stationed nr. Verdun/Fr.
Febr.-May 43	Attended Officers training course 12th Armeekommando, Coblenz.
June 1943	Attended Regimental Course 342 Inf. Regt. at Verdun, France.
July 1943	Sent to Russian Front with 112 Inf. Regt.
Oct. 3rd 1943	Wounded on Dnieper, nr. Kiev-Ukraine-sent to military Hospital Grünberg/Silesia.
Jan. 1944-	Sent back to Russian Front.

June 1944 - Sent to German War Academy THORN/Weichsel school IV Fahnenjungerlehr-
gang 17 B.

Nov. 1944- Promoted Officer-selected to join Special Unit-Panzer Brigade 150,
under OBERST - Lt. SKORZENY.
Took part in RUNDSEEDT Offensive-agent used for penetration of Ameri-
can lines disguised as American soldier.

End 1944- Sent to GRAFENWOHR troop training centre.

Jan.-Febr. 1945- Training school NEUBIRKENHLEIZ, nr. Berlin where he was trained as an age
for work behind the front.

Febr.-Apr. 1945- Attended fin Swimming school-"Dianabad", nr. Vienna.

April 1945- Sent to North Italy-Campelto, to take part in operations against har-
bours held by General TIPO's forces. Military conditions being unfavou-
rable, returned with SKORZENY to RADSTADT, where he was on cessation of
hostilities.

8th May- Taken prisoner by American Forces, Siegsdorf/Franstein, Bavaria.
Escaped and reported to American Internment Camp BURGHAEUSEN

June 1945- Released from this camp-went to Berlin-later to WISSOHRUND/Ober Bayer
to join his mother evacuated from Gelsenkirchen.

May 1946- Returned to Gelsenkirchen. Worked in glass-Factory "Delog".

Oct. 1946- Went to Bavaria-imprisoned bij Bavarian Police for theft.

May 1947- Released from gaol-returned to Gelsenkirchen.

Decided to emigrate illegally to America via England in order to join
American armed forces, and return to Germany in order to obtain employment as an agent
working against the Russians.

The s/m is an incorrigible and dangerous type of man, and has reaffirm
his intention of attempting to reach America on release from prison.

9 F.S.C.O. is contacting a Dutch Naval Intelligence Officer, who sus-
pects HEYER of being involved in an explosion which took place at HOOK VAN HOLLAND du-
ring the time HEYER was there.

HEYER is considered by 9 F.S.C.O. to be a security suspect of first
class interest, and is passing him on to 7 A.L.O. for detailed interrogation as soon as
further information concerning his activities in Holland has been received from the
Dutch authorities.

Attached please find:

Appendix "A"- Report from 6th Division Royal Marechaussee District Rotterdam
concerning HEYER's escape from Germany and subsequent arrest at
the Hook of Holland.

Appendix "B"- Voluntary statement made by HEYER to Port Security Section Inte-
ligence Corps, Hook of Holland.

W.G. P.J. O'Donnell.

No. 9 F.S.C.O.
Hqs. Cleve, Rees & R.B.C.

F

de DIVISIE.
KOMINKLIJKE-MARECHAUSSEE.
DISTRICT-ROTTERDAM.
BRIGADE HOEK VAN HOLLAND.

No. 110 Zeer GEHEIM.

Onderwerp; H. HEYER.

R A P P O R T.

Bijlagen: 2

Overtuigingsstukken: Twee zwemvinnen en
1 gesloten enveloppe
met inhoud.

Naar aanleiding van een mij op 16 Augustus 1947 door Adjudant O.O. de MUNNIK persoonlijk ter hand gesteld schrijven van de Heer Commandant de Divisie Koninklijke Marechaussee dd. 16 Augustus 1947 No. 265/Zeer Geheim, met een daarbij gevoegde lijst met vragen (Geheim) van de Kapitein van ~~M~~ HEECKEREN is door mij JAN BOKLAND Adjudant O.O. Commandant van opgemelde brigade een nader onderzoek ingesteld en zijn door mij nog enige personen gehoord of wel nader gehoord.

Allereerst beantwoording van de vragen gesteld in bijgaande lijst van de Kapitein Van HEECKEREN, voor feiten niet voor eigen waarneming vatbaar moge ik verwijzen naar de betreffende verklaring van de persoon:

1e. De "PRAGUE" is rondom voorzien van een berghout ter breedte van $\pm$ 40 centimeter. Ter voorkoming dat langs zij liggende vaartuigen op dit berghout blijven hangen of onder dit berghout vastraken is het berghout op 10 plaatsen aan weerszijden van het schip voorzien van in schuine richting geplaatste ijzeren strippen ter breedte van $\pm$ 20 c.m. in een hoek van ongeveer 45 graden. Deze z.g. glij-ijzers zijn zowel aan de boven als aan de onderzijde van het berghout aangebracht.

Dit maakt het dus mogelijk om zich onder of op het berghout behoorlijk vast te houden of zich vast te binden; voor een persoon van het postuur van HEYER zou het zelfs mogelijk zijn om op het berghout liggende, gedeeltelijk onder een dergelijk ijzer te gaan liggen zodat hij er niet kon afrollen.

Midscheeps ligt het berghout bij normale belading ongeveer 75 c.m. boven water.

Hangende onder het berghout zou het zeer zeker onuitvoerbaar zijn geweest om de zee over te steken gezien de snelheid waarmee dit schip vaart $\pm$ 18 Mijl per uur en de op zee steeds aanwezige deining, waardoor/herhaaldelijk tegen de onderzijde van het berghout zou zijn aangesmakt.

Wanneer HEYER, zodra de PRAGUE zou zijn gaan varen, op het berghout was geklommen, wat voor een lenige kerel uitvoerbaar is, dan is bij mooi weer en kalme zee de uitvoerbaarheid een kwestie van durf. Vaak genoeg ziet men op het berghout dingen liggen die door bemanning of passagiers

over-

II.

overboord zijn gegooid en op het berghout zijn blijven liggen.

Het vertrekken van de PRAGUE is 22.15 uur.

Echter zelden wordt op het vastgestelde uur vertrokken aangezien de boottreinen vaak over tijd zijn.

Volgens de Wachtmeester KERSTEN is de PRAGUE op de bewuste dag (28 Juli 1947) te omstreeks 22.30 uur vertrokken.

2. Bij het transport op 30 Juli 1947 van HEYER naar NIJMEGEN was door de Wachtmeester KERSTEN is gedaan, was deze de bij HEYER aangetroffen zwemvinnen alsmede een enveloppe inhoudende: 39 Mark, een foto van een meisje, een etui voor deze foto waarop het adres van Van de DOEL, een reclamebiljet waarop het adres Heer PEERS Oude Scheveningscheweg 112 SCHEVENINGEN en verder de namen "Klaaverstr" en Beeklaan" een reclamebiljet van de My. Zeeland en een spoorwegkaartje van Nederland eveneens van een reclamebiljet, vergeten mede te nemen en te overhandigen bij het transport.

De zwemvinnen en de overige vermelde voorwerpen ingesloten in een enveloppe gaan hierbij.

3e. Zie verklaring van Van den DOEL. (hierna)

4e. Als voren.

5e. Voor de HARWICH-kade langs de rivier de NIEUWE WATERWEG is een houten steiger gemaakt. Deze steiger heeft een lengte van ongeveer 400 meter en een breedte van + 4 Meter

Aan de waterkant staande en vooroverbuigende kan men gedeeltelijk onder de steiger kijken. Aan de eindpunten van de steiger kan men de glooiing afgaande onder de steiger komen. Bij laag water komt er een aan de buitenste palen bevestigde gording droog te staan en is het mogelijk de gehele steiger langs te lopen, en de onderzijde van de steiger af te zoeken. Vanaf de eindpunt kan men slechts gedeeltelijk onder de steiger zien, daar het uitzicht wordt belemmerd door de palen en de verbindingsbalken.

6e. Zie verklaring van Van den DOEL. (hierna)

7e. Vanaf de steiger niet doch bovenstrooms van de steiger gemakkelijk, het is daar stil- geen publiek- en een basaltglooiing.

8e. Volgens de Politie te MAASSLUIS is Van den DOEL een oppassend persoon, van christelijke huize, doch overigens een vlotte echte zeeman.

9e. Zie verklaring van de voorman KRUIZE (hierna)

Voor wat betreft de vraag of ter plaatse vaker gezwommen wordt in de Waterweg moge ik verwijzen naar de verklaring van WIERSMA (hierna)

10. Ja KERSTEN is met de sleepboot VALK waarop Van den DOEL vaart naar de PRAGUE gegaan. Omtrent van den DOEL was toen niets bekend. Eerst de volgende dag toen HEYER van de Engelse M.P. terugkwam op de brigade, werd het adres

en 1 dubbel
b.v.g.g.k.

M
1/10

adres

III.

dres van Van den DOEL bekend.

lle. De kwestie "zwemvinnen" is in zoverre over het hoofd gezien dat slechts gedacht is aan het achterhouden van deze voorwerpen na de oorlog voor eigen gebruik, doch door niemand is er aan gedacht dat zij zouden worden gebruikt voor het doel waarmede de zaak HEYER thans inverband wordt gebracht. Activiteit van de z.g. "kikkermannetjes" na de oorlog was niet bekend.

De bus was een Engels "biscuit"blik met rond deksel.

Deze is in het bezit gebleven van HEYER en overgeven bij het transport.

Voorwat betreft de inhoud van het blik moge ik U verwijzen naar de verklaring van Van den DOEL en BREDEVELD. (hierna)

Voor het papier met adressen zie het antwoord op vraag 2.

Of HEYER iets uit de bus heeft laten verdwijnen en of hij mogelijk meer bij zich had is volgens Van den DOEL en BREDEVELD uitgesloten.

HEYER is verhoord door Wachtmeester KERSTENS waarbij de Marechaussee Van VELZEN behulpzaam is geweest voor het stellen der vragen in de Engelse taal en de Marechaussee DIDDEN voor het stellen van vragen in de Duitse taal.

HEYER verstond blijkbaar Nederlands althans hij begreep het wanneer hem in het Nederlands iets gevraagd werd. Spreken kon hij het niet, zoals hij zeide.

Verder zijn door mij gehoord:

le. HUIBERT GERRIT van den DOEL, oud 25 jaar, Matroos op de sleepboot VALK, wonende te MAASSLUIS Kruisstraat 10, die nader verklaarde:

" Omtrent de persoon die een tijdje geleden van het berg-hout van de Prague is gehaald en wat er dien avond is voor gevallen kan ik het volgende verklaren.

Te omstreeks 7 uur dien avond bevond ik mij aan boord van de sleepboot VALK, welke lag gemeerd aan een steiger benedenstrooms van de Harwichsteiger waaraan de PRAGUE lag gemeerd. Tusschen de Valk en de PRAGUE lag de sleepboot MAAS. Het was op dat tijdstip dat ik op de Harwichsteiger 2 Engelse M.P.'s zag staan met WIERSMA van DIRKZWAGER.

Ik zag de M.P.'s de glooiing aflopen en onder de steiger kijken, daarna kwamen zij weer naar boven op de steiger.

Vanaf de sleepboot Maas hoorde ik toen roepen dat er iemand verdronken was. Ik ben toen naar de HARWICH-steiger gelopen met JAAP BREDEVELD en nog enige van de bemanning van de Maas. Ik hoorde een de M.P.'s toen zeggen: "He is dead" Wat er aan de hand was zeiden zij niet. De M.P.'s liepen toen weg. Ik stond daar toen met JAAP BREDEVELD die thans vaart op de ARGUS in Hoek van Holland, ADRI HOGENDIJK matroos van de Maas, doch deze is inmiddels ontslagen en ik weet zijn adres niet en HUGO RAS ook van de MAAS, die thans ook niet aanwezig is omdat hij voor 14 maanden op reis is met de sleepboot Witte Zee, op de steiger.

IV.

Van WIERSMA hoorde ik dat de Engelse M.P. een zwemmer onder de steiger hadden zien gaan en dat zij hem niet meer terug zagen zodat deze persoon vermoedelijk verdronken was. Uit nieuwsgierigheid ben ik toen met mijn vrienden onder de steiger gaan zoeken. Dit was mogelijk omdat het laag water was en de langsliggende gording droog stond. De PRAGUE lag toen voor de steiger. Ongeveer 5 tot 10 Meter stroomopwaarts voorbij de PRAGUE troffen we toen een ons onbekend persoon aan, met zwemvinnen aan zijn voeten en een blikken trommel bij zich, verder was hij alleen gekleed met een zwembroekje. Ik vroeg die persoon toen wat hij daar deed-of ik dit in het Nederlands vroeg of in het Engels weet ik niet meer, doch in goed Engels antwoordde hij, dat hij aan het zwemmen was geweest. Daar ik weleens gelezen had dat de Engelsen bij de invasie gebruik hadden gemaakt van z.g. "kikkermannetjes" en deze persoon Engels sprak dat hij met een Engelsman te doen te hebben, die iets aan boord van de PRAGUE wilde brengen en ik dacht aan smokkelen. Op de plaats waar we die persoon troffen ben ik met BREDEVELD langs de palen naar boven op de steiger geklommen. De 2 andere bleven beneden. Even later riep ik: "Waar is hij" waarop geantwoord werd: "Daar zwemt hij al." Ik zag die persoon toen lageruit zwemmen (voor stroom naar zee). Aan het bovenhoofd (Oostenlijkhoofd) van de Berghaven kwam die persoon naar de wal en uit het water. We zijn toen direct naar hem toe gegaan en bij hem gebleven. Hij opende toen het blik dat hij bij zich had, een gewoon Engels Cakeblik. Dit was waterdicht gemaakt met een soort stopverf langs de rand van het ronde deksel. Uit dat blik haalde hij toen droge kleren. Verder zag ik in dat blik een stuk brood, een balletje stopverf ter grote van een ping-pong balletje, een paar stukjes papier, een foto van een meisje en scheerge-rei. Meer zat er absoluut niet in. Ik weet zeker dat hij van hetgeen uit de bus kwam niets heeft weggegooid. De aanvankelijk gemaakte gedachten dat er een of andere smokkelwaar in de bus zat liet ik toen weer varen. Toen hij zich had aangekleed deed hij de zwemvinnen, het zwembroekje en een paar nattesokken waarmede hij in de zwemvinnen zat in de bus. Steeds sprak hij Engels. Op mijn vraag wat hij eigenlijk aan het doen was, vertelde hij ons, dat hij vier dagen geleden uit Engeland was gekomen met een vliegtuig.

Hij woonde in een klein plaatsje bij DOVER. Hij noemde een naam, doch deze ben ik vergeten. Met enige vrienden, studenten, had hij een weddenschap aangegaan om ~~£.20~~ £.20.--- dat hij zonder papieren en met slechts f.5.- aan Nederlands geld vanuit Engeland naar Nederland zou gaan en terug zonder te zijn aangehouden. Met behulp van een vriend bij de R.A.F. was hij als verstekeling met een vliegtuig naar Nederland gekomen. Hij had Rotterdam bezocht-daar dicht bij was hij ook aangekomen, hoe de plaats genaamd was wist hij niet meer- Amsterdam, Den Haag en Vlaardingen.

Nu was het de laatste dag en hij moest terug. Hij had nog tien cent over en toonde ons een dubbeltje. Ander geld heb ik niet bij hem gezien. Hij vertelde dat hij tijdens

zijn

geen schansen?

V.

zijn verblijf in Nederland ook door andere mensen was geholpen omdat hij aan de f.5.- niet genoeg had. Hij was nu van plan om dien avond op het berghout van de PRAGUE mee te varen tot nabij de Engelse kust en op een paar Mijl uit de kust er af te springen en naar de wal te zwemmen. Daar het nog vroeg was verzocht hij mij, daar hij inmiddels had vernomen dat ik op de VALK thuis hoorde, of hij tot ongeveer 10.00 uur aan boord mocht wachten en dat hij daarna naar de PRAGUE wilde zwemmen. Ik stond dat toe en hij is mee aan boord gegaan. Op zijn verzoek heb ik hem toen nog een paar stukjes touw gegeven om de bus vast te maken. Ook heb ik hem nog wat te eten gegeven. Ik en ook de anderen geloofden inderdaad dat hij een gekke studentengrap ging uithalen en ik vroeg hem nog of hij het ons wilde laten weten als alles goed was afgelopen. Hij beloofde dat dat ik gaf hem mijn adres op dat hij op een envelop schreef waarin de foto van een meisje. Een ieder aan boord van de VALK wist van het geval en allen geloofden hem. Tegen 10.00 uur dien avond heeft hij zich verkleed. Deed zijn kleede weer in de bus en maakte deze waterdicht met de stopverf. Ook toen heb ik niet bijzonders gemerkt. Daarna is hij naar de PRAGUE gezwommen althans in die richting. De VALK moest toen de rivier op om een loods af te halen. Toen we terugkwamen zag ik een schim onder tegen het berghout van de PRAGUE hangen. Aan de steiger komende stond er politie en op verzoek van deze heeft de kapitein met de VALK de bewuste persoon van het berghout wezen halen, met de politie aan boord.

Nadien zeide een ieder aan boord: Het is toch nog jammer dat hij op het laatste oogenblik gepakt is."

Eerst toen de politie mij een en ander kwam vragen voelde ik dat er misschien iets achter zat. Meer weet ik niet."

2e. JACOB BREDEVELD, oud 18 jaar, matroos, wonende te MAAS-SLUIS Mathijs van Heelstraat No. 11 die verklaarde:

" Ik herinner mij het geval met de persoon die enige tijd geleden op een avond van het berghout van de PRAGUE is gehaald. Ik had gezien dat Engels M.P. op en onder de Harwichsteiger aan het zoeken waren geweest. Er werd toen verteld dat zij gezocht hadden naar een zwemmer die onder de steiger was gegaan en misschien wel verdronken was. We zijn toen met ons vieren wezen kijken en vonden onder de steiger een ons onbekend persoon. Deze sprak Engels. Ik versta dit niet goed en ik kan mij niet herinneren wat er gezegd is.

Deze persoon had zwemvliezen aan en een blikken bus bij zich. Later bleek dat hierin zijn kleren zaten. Ik heb de bus zien openen en ik heb daarin niets gezien dan kleren en een stuk brood, als mede scheergerei. Ik heb ook gezien dat hij 1 dubbeltje bij zich had. Wat er allemaal gezegd of verteld is weet ik niet meer, doch ik weet wel, dat er niemand is geweest, noch van de bemanning van de Maas, noch van de Valk, die het geval verdacht vond. Het was een waagstuk wat hij wilde uithalen en ieder vond het later jammer dat hij op het laatste moment door de politie gepakt werd."

3e. ANDOON WIERSMA, oud 56 jaar, scheepsrapporteur, in dienst van

VI.

van DIRKSZWAGER-Scheepsagentuur, wonende te HOEK VAN HOLLAND, Concordiastraat 11b, die verklaarde:

"Op de dag dat er 's avonds een kerel van het berghout van de PRAGUE is gehaald, was de Engelse M.P. te omstreeks 7.00 uur dien avond aan het zoeken gezweest op de steiger van de Harwichboten. Vanaf de kade aan de Westzijde van de steiger keken zij onder de steiger. Ik vroeg wat er gaande was.

Zij vertelden mij dat men iemand had zien zwemmen die onder de steiger was gegaan en die men niet meer terug had gezien.

Zij waren nieuwsgierig wat er van die persoon geworden was.

Ik heb hen toen gezegd, dat zij de trap op de glooing konden aflopen zodat zij onder de steiger konden kijken. Dat hebben zij gedaan, doch zij kwamen weer op de kade en zeide niets gezien te hebben. Later zijn er vier man van de sleepboten MAAS en VALK onder de steiger gaan kijken. Na verloop van 10 minuten tot een kwartier kwamen deze personen onder de steiger vandaan en zeiden: "Daar heb je de drenkeling." Ik zag toen een kerel lageruit zwemmen. Op het bovenhoofd van de Berghaven zag ik dien persoon uit te water komen. Ik zag dat hij een bus bij zich had en daar kleren uithaalde en zich aankleedde. Ik zag dit op enigen afstand en ik ben er niet vlak bij geweest. Later zag ik hem aan boord van de VALK gaan. Ik hoorde toen vertellen dat hij als verstekeling met de PRAGUE mee wilde naar Engeland op het berghout en dat het om een weddenschap ging. Ik werk nu reeds 22 jaar hier nabij de Harwichsteiger en ik heb het nog nooit meegemaakt dat er iemand op het berghout wilde meevaren. Hoewel zelden ziet men weleens iemand in de waterweg voor de Harwichsteiger zwemmen doch nog nooit heb ik iemand op schepen zien klimmen. Ik vond het dan ook echte waaghalzerij. Ook de kapitein van de MAAS, genaamd VLIELANDER vond het onverantwoordelijk.

We geloofden allen dat het een dwaze studentengrap was doch te omstreeks tien uur dien avond kwam VLIELANDER naar mij toe en zeide: Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om een vent moedwillig voor zo'n grap te laten verdrinken.

Ik ga de walbaas waarschuwen."

Niemand heeft er dien avond ook maar met een woord over gesproken, dat er weleens iets anders achter kon zitten.

De persoon is toen van het berghout afgehaald en meer weet ik er niet van."

4e. ARIE JOHAN VLIELANDER, oud 34 jaar, kapitein op de sleepboot MAAS, wonende te MAASSLUIS, Gen. de Wetstraat 49 die verklaarde:

"Omtrent de persoon die enigen tijd geleden van het berghout van de PRAGUE gehaald is kan ik het volgende verklaren.

Ik had dien avond Engelse M.P. op de Harwichsteiger gezien en gehoord dat zij meenden dat iemand verdronken was.

Later zag ik iemand langs de sleepboot Maas zwemmen en op het Bovenhoofd van de Berghaven aan wal gaan. Van het personeel hoord ik toen dat het een Engels student zou zijn die een weddenschap had aangegaan om op het berghout van de Harwichboot als verstekeling mee te varen naar Engeland. Ik vond dit nu niet zoo vreemd alleen vond ik het zeer gevaarlijk

VII.

lijk. Ik ben naar de wal gegaan en omstreeks 10.00 uur kwam ik weer aan boord. Ik hoorde toen dat die zwemmer inderdaad weer naar de PRAGUE was gezwommen om mee te varen. Het was toen reeds zo donker dat ik niet meer kon zien of er iemand op het berghout van de PRAGUE zat. Ik heb toen de schijnwerper er op laten schijnen en inderdaad zag ik midscheeps iemand onder het berghout van de PRAGUE hangen. Ik heb toen gezegd: "Ik vind het een te gevaarlijke grap want die vent verzuipt en dat wil ik niet. Ik ga de walbaas waarschuwen."

Ik zag die kerel er wel voor aan dat hij dat voor een weddenschap deed, doch ik had met mij zelf geen rust als ik later zou horen dat hij verdronken zou zijn, zonder dat ik geprobeerd had het waagstuk te voorkomen.

Ik heb er niet aan gedacht dat die persoon met andere bedoelingen zich aldaar ter plaatse zou bevinden. Dit is niet in mij op gekomen.

Hij is ook inderdaad van het berghout afgehaald door de politie. Meer weet ik niet."

5e. KRUIZE Petrus A.M., oud 52 jaar, walbaas Harwichsteiger wonende te Hoek van Holland Prins Hendrikstraat 196 die verklaarde: "

" Op de avond dat er een persoon van het berghout van de PRAGUE is gehaald, was even te voren de kapitein VLIELANDER bij mij gekomen en had mij gewaarschuwd, dat er een verstekeling onder het berghout zat. Ik ben toen naar de gezagvoerder van de PRAGUE gegaan en heb het verteld. Vanaf de brug hebben we toen op het berghout gelicht doch zagen niets zitten. Ik ben toen weer naar VLIELANDER gegaan en heb gevraagd of het wel waar was want dat we gelicht hadden en niets zagen. Daar deze er absoluut zeker van was heb ik de Marechaussee gewaarschuwd in de douaneloods en deze zijn gaan kijken. Even voor het binnen/dien avond van de MECKLENBURG, had ik iemand zien zwemmen. Later was de Engelse M.P. aan het zoeken, dat was omstreeks 7.00 uur. Door de M.P. was echter niets gezegd of gevraagd. Meer weet ik niet!"

Omtrent het zoeken door de Engelse M.P. zij vermeld, dat de M.P. dien avond bericht had gekregen van een schildwacht dat een zwemmer onder de steiger was gegaan op het moment dat de MECKLENBURG voor de wal kwam. Men vermoedde dat deze persoon een ongeluk was overkomen daar men hem niet meer had gezien. Enig ander doel had bij het zoeken niet voorgezeten.

Aan
de Heer Commandant
de Divisie
Koninklijke Marechaussee
te

~~XXXXXXXXXXXX~~

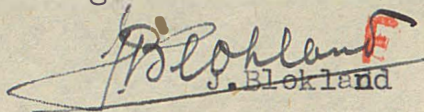
's-GRAVENHAGE

Rechtstreeks, en in afschrift aan
Districtscommandant te ROTTERDAM.

Aldus naar waarheid opgemaakt.

Hoek van Holland, 17 Augustus 1947.

De Adjudant O.O.
Brigade-Commandant.

J. Blokland

Sp. 1-1236/47

No. 101.

Onderwerp:
Hulpverlening bij een poging tot
illegale grensoverschreiding te
Hoek van Holland.

R A P P O R T .

Ik, WILLEM KEERSTEN, Wachtmeester, behorende tot opgemelde brigade, heb de eer U beleefd het navolgende te rapporteren: -----

Op Maandag acht en twintig Juli 1940 zeven en veertig te omstreeks 22.00 uur werd door mij aan de buitenzijde van het Engelsche passagiersschip "De FRAGUE", dat gereed lag om naar Engeland te vertrekken, onder aan het berghout een persoon aangetroffen die zich met een touw daar aan had vastgebonden.

Deze persoon hieromtrent door mij aangehouden, gaf desgevraagd op te zijn genaamd:

H E I N Z H E I J E R

geboren te Recklinghausen, 29 Augustus 1924, zonder beroep, wonende te Gelsenkirchen, Amkoprath no. 7 Duitsland, nationaliteit Duitser, en verklaarde:

"Ik ben op 21 Juli 1947 te omstreeks 21.00 uur bij EMERIK vanaf DUISSLAND de RIJN over gezwommen naar NEDERLAND. Vandaar ben ik gaan lopen naar ARNHEM, alwaar ik mij heb verborgen aan boord van een sleepboot die de Rijn afging. Bij Vreeswijk ben ik van deze boot gegaan en mij daarna weer verborgen aan boord van een andere sleepboot tot Rotterdam. Vanaf Rotterdam ben ik met een auto gelift naar den Haag, waar ik Woensdagavond 23 Juli 1947 ben aangekomen. Ik ben toen gegaan naar een Mijnheer Van ZON, Klaverstraat no. 48 te 's-Gravenhage. De vrouw van Van ZON is een nicht van een vriend van mijn moeder. Het adres van Van ZON heb ik dan ook van mijn moeder gehad. Hoewel het den Heer Van Zon bekend was dat ik Duitser was en geen toestemming had om in Nederland te vertoeven, heeft hij mij tot Zaterdagmorgen 26 Juli 1947 onderdak verschaft en omtrent mijn verblijf aldaar geen kennis gegeven aan de Politie. Tijdens mijn verblijf aldaar ben ik nog op bezoek geweest bij een Mijnheer PEERS, wonende, OUDE SCHEVENINGSCHEWEG te SCHEVENINGEN. Bij deze heer heb ik mij uitgegeven als Engelsman, wat ik heel goed kon doen daar ik vloeiend Engels spreek. Bij mijn vertrek bij den heer Van Zon heeft deze mij zes gulden meegegeven voor de treinreis naar Hoek van Holland. Ik ben daarna met de trein naar Rotterdam gereisd en vandaar naar Hoek van Holland alwaar ik omstreeks 21.15 uur aankwam. Ik ben tot Maandagavond 28 Juli 1947 in Hoek van Holland gebleven. Ik heb gedurende die tijd op het veld geslapen, daar ik geen adres had om mij s'nachts naar toe te begeven. Daar het mijn bedoeling was om als verstekeling aan boord van het aan de kadete Hoek van Holland gemeerd liggende Engelse passagiersschip mee naar Engeland te gaan en van daaruit naar AMERIKA over te steken, om daar als soldaat dienst te nemen in het Amerikaanse leger, heb ik mij op Maandag 28 Juli 1947 te omstreeks 19.00 uur ongeveer 500 meter stroom opwaarts van het schip te water begeven en bem langs den wal daar naar toe gezwommen. In de nabijheid van dit schip werd ik opgemerkt door een lid van de bemanning van een sleepboot. Ik had mij toen reeds verborgen onder de stielger waar het schip aan lag gemeerd. Ik vroeg hem toen of hij mij wilde helpen aan boord te komen van het Engelse schip, wat hij beloofde te doen. Hij gaf mij daarna een stuk touw om mij aan het schip te kunnen vastbinden, wat ik later ook heb gedaan. De persoon die mij het touw had gegeven gaf mij op te zijn genaamd: H. G. van den DOEL, wonende te MAASSLUIS, Kruisstraat no. 10. Ik ben niet in het bezit van een paspoort of enig ander identiteitspapier".

Naar aanleiding hiervan heb ik nog gehoord een persoon die op gaf te zijn genaamd:

A A M
den Heer Brigade-Commandant
der Koninklijke Marechaussee
te
H O E K 66666 N H O L L A N D .

F

zijn genaamd:

16)

HUIBERT GERRIT VAN DEN D O E L

geboren te Maassluis, 26 October 1923, van beroep matroos op de groote vaart, thans tijdelijk stoker werkzaam op de binnensleepboot de VALK van L. SMIT & CO te MAASSLUIS, gestationnerd te Hoek van Holland, wonende te Maassluis, Kruisstraat 10, die verklaarde:

Militaire

17)

Op Maandag 28 Juli 1947 te omstreeks 19.00 uur waren twee leden van de Engelse Politie op de kade te Hoek van Holland aan het zoeken naar een persoon die zich volgens hen in de Nieuwe Waterweg in de nabijheid van de kade moest ophouden. Deze konden deze persoon echter niet vinden en gingen

18)

weg. Daarna ben ik even gaan zoeken. Door mij werd toen onder de steiger van de kade een persoon aangetroffen. Op mijn vraag wat hij daar deed gaf hij in

19)

vloeiend Engels ten antwoord, dat hij gewoon aan het zwemmen was. Daarna gaf hij op Engels student te zijn die met een vriend een weddenschap om

20)

£20. had aangegaan dat hij in 5 dagen tijd zonder identiteitspapieren en niet meer dan f.5.- Hollands geld bij zich als verstekeling aan boord van een vliegtuig naar HOLLAND zou gaan en vandaar uit per boot als verstekeling weer terug zou keeren, zonder dat hij zou worden gegrepen. Hij vertelde verder dat het nu de 5e dag was, dus dat hij moest zorgen vandaag weer naar Engeland terug te keeren daar hij anders de weddenschap zou hebben verloren. Hij vroeg mij of ik niet een stuk touw voor hem had om zich aan het schip vast te binden. Daar ik zulk een studentengrap wel leuk vond heb ik hem een stuk touw van ongeveer 5 meter lengte gegeven en ook tevens nog een paar sneden brood. Het is in het geheel niet in mij opgekomen dat het geen Engelsman was daar hij voortdurend vloeiend Engels sprak.

21)

Als ik geweten had dat het een Duitser was had ik hem zeker niet geholpen"

22)

Door mij is een afzonderlijk proces-verbaal van aanhouding gemaakt opgemaakt tegen HEINZ HEIJER. Deze is inmiddels op 30 Juli 1947 overgebracht naar Nijmegen en overgegeven aan den Districtscommandant der Koninklijke Marechaussee aldaar.

Waarvan door mij persoonlijk is opgemaakt dit rapport om te worden overgegeven aan mijn Brigadecommandant.

Gesloten te Hoek van Holland, 1 Augustus 1947.

De wachmeeester,
w.g. W. Kersten.

F

Handwritten signature

NO:108.

PROCES-VERBAAL.

van aanhouding van Heinz Heijer
wegens illegale grensoverschreiding
te Löhithusen poging daartoe te
Hoek van Holland, op 21 Juli 1947 en
op 28 Juli 1947.

PRO-JUSTITIA.

Op Maandag acht en twintig Juli 1900 en zeven en veertig
te omstreeks 22.00 uur werd mij, Willem Kersten, "achtmeester be-
horende tot opgevelde brigade door de voorman der havenarbeiders
te Hoek van Holland mede gedeeld dat zich op het berghout van
het Engelse passagiers schip s.s. Prague, welk schip gemeerd lag
aan de kade te Hoek van Holland, een persoon bevond.

23)

Naar aanleiding hiervan heb ik mij met de sleepboot de
Valk naar dit schip begeven om een onderzoek in te stellen.

24)

Ongeveer in het midden van het schip werd door mijn een
persoon aan getroffen die zich in het water onder het berghout
tegen het schip had aangedrukt. Had zich met een touw aan dat berg-
hout vast gebonden. Na dat hij door mij aan boord van de Valk was
gebracht bleek dat hij gekleed was in een zwembroekje, terwijl hij
zijn kleren in een waterdicht af gesloten blikken bus aan zijn
lichaam had bevestigd.

25)

26)

27)

28)

Bij onderzoek bleek dat hij geen enkel indentiteits-
bewijs of een paspoort bij zich had. Wel werd door mij in die bus
twee papieren gevonden waarop twee adressen in Nederland stonden,
vermeld, en wel:

29)

1e; H.G. van den Doel, Kruisstraat 10 te Maassluis;
2e; Peers Ouden Scheveningseweg 112 te Scheveningen,
Nadat hij eerst in vloeiend Engels verklaard had een
Engelsman te zijn gaf hij na een verder verhoor genaamd te zijn:

30)

Heinz Heijer,
geboren te Recklinghausen 29 Augustus 1924, zonder beroep, wonende
te Gelsenkirchen, Ankoprath No.7 Duitsland, nationaliteit Duits
en verklaarde;

31)

"Ik ben op 21 Juli 1947 te omstreeks 22.30 uur de Rijn
over gezommen van uit Duitsland naar Nederlandse grond gebied.

32)

33)

Ik ben toen lopende naar Arnhem gegaan aldaar heb ik mij
verborgen aan boord van een sleepboot die de Rijn afgang. Bij
Vreeswijk heb ik deze boot verlaten en na ongeveer vijf kilometer
te hebben gelopen heb ik mij verborgen aan boord van een andere
sleepboot met de ze boot heb ik Rotterdam bereikt. Vandaar ben ik
met een auto gelift naar s-Gravenhage alwaar ik vanaf Woensdag
avond 23 Juli 1947 verblijf heb gehouden bij een Hijnbeery van
Zon wonende Klaverstraat 48. De vrouw van van Zon is een nicht van
een vriend van mijn moeder. Ik ben bij van Zon gebleven tot Zater-
dag morgen 26 Juli 1947. Toen ik daar weg ging heeft van Zon mij
zes gulden gegeven om een kaartje te kopen voor de trein. Ik ben t
toen vanaf s-Gravenhage met de trein gereisd naar Rotterdam en van
daaruit met de trein van 20.45 uur naar Hoek van Holland. Daar ben
ik toen gebleven tot Maandag avond. Ik ben daar in het bos gaan
slapen omdat ik geen adres had om mij daar naar toe te begeven.

35)

Daar het mijn bedoeling was te trachten naar Engeland
over te steken en van daar uit naar Amerika, om aldaar als soldaat

Handwritten note on the left margin:
Tijdens mijn verblijf aldaar heb ik een bezoek
gebracht aan Mr. Peers, Oude Scheveningseweg 112 te
Scheveningen, alwaar ik een Engelse dame ontmoet-
te, die mij in Engeland wilde helpen, omdat ik mi-
had uitgegeven voor een ontzagen Engelse mili-
tair.

361
371
381
391
401
vrijwillig dienst teneinde in het Amerikaanse leger. Toen ik op Maan-
avond 28 Juli 1947 te ontsreeks 19.00 uur naar de haven kade te
Heer van Holland gegaan, alwaar een boot voor Engeland lag gereed,
met de bedoeling om als verzetkeling een boot van dit schip mee te
gaan. Om die boot te bereiken heb ik mijn toon ongeveer vijfhonderd
meter stroom opwaarts van die boot te water begeven, waarna ik mij
al zwaaiende naar die boot ben gegaan. Toen ik in de nabijheid van
het schip kwam werd ik opgemerkt door de "Engelse K.F. die mij som-
meerde om naar de wal te komen, ik heb dit niet gedaan maar mij ver-
toepen onder de steiger in de nabijheid van de boot. Een poos later
werd ik daar op gemerkt door een van de bemanning van een voorbij
varende boot (sloopboot). Ik vroeg hem om mij te helpen om aan boord
van het "Engelse schip te komen, wat hij beloofde te doen. Deze per-
soon gaf mij op gemerkt te zijn: H.G. van der Boel, wonende te Meer-
sluis Knulstraat 10. Onstreeks 21.30 uur ben ik naar de buitenzijde
van het schip gezwommen alwaar ik mij met een touw aan het berghout
van het schip heb vast gebonden. Dit had ik gehad van van der Boel
f.i.
Het was mijn bedoeling om als het schip ging varen op het
berghout te gaan zitten en op die manier Engeland te bereiken.

Het adres van de Heer Peers dat ik bij mijn kleren had
zitten heb ik gekregen van de Heer van Son. Toen ik bij de Heer Peers
kwam heb ik gezegd dat ik ontelagen Engels Militair was die in Ned-
derland was achter gebleven en nu naar Engeland terug wilde. Een
bij deze Heer vertovende Engelse dame verklaarde mij te willen help-
pen als ik ook in Engeland terug was. Ook tegen van der Boel heb ik
mij als Engelsen uit gegeven.

Deze persoon is door mij, Nachtaeester, aan gehouden en
over gebracht naar het brigade bureau der Koninklijke Marechaussee
te Heer van Holland. Hij zal in gevolge schrijven No 80-7 van het
Militarie van Justitie afdeling Politie Bijksvreemdelingen dienst
worden over gebracht naar Nijmegen, om aldaar te worden over gegeven
aan de Heer Districts-Commandant der Koninklijke Marechaussee aldaar.

Daarvan door mij persoonlijk is op gemaakt op abtsead
dit proces-verbaal, om na ondertekening te worden gezonden overgege-
ven aan mijn Brigade Commandant ter verdere doorzending.

Heer van Holland 29 Juli 1947.

De Nachtaeester.

W. Kersten.

Gezien en doorgezonden
De Brigade Commandant.
Adjutant O.O.

J. Blokland.

Voor eensluidend afschrift.
De Brigade Commandant.
De Adjutant O.O.

J. Blokland.

5

42-43
 Statement made by Heinz Meyer on 29th July, 47.

146-1235/97

Heinz Meyer.
 29.8.24.

On 29th August, 1924, I was born at RECKLINGHAUSEN-WESTFALIA/
 47 My Father was engaged in the German police. His last rank
 was Inspektor der Schutzpolizei. From the 1st April 1930, to 1st of Oct.
 1931 I attended the Volksschule at Horneburg and from 1931 to 1935 the
 Volksschule at Geisenkirchen. From 1935 to July, 1942 at Höhere Schule/in
 Diez → Lahn. On July 14th I joined the Reichsarbeitsdienst. On Oct 15th I
 became soldier 1 Schutzen Ersatzcompany 698, Conflans -France, near Verdun
 From February to May 1942 I attended officers aspirant course
 46 12th Aemee Kommando Koblenz. From June 1943 to July regimental course 342
 Inf. Regt., at Verdun -France. In July I came to Russia 110 Inf. Regt. Woun-
 ded on Oct. 3rd at the Dnepr near Kiev -Ukraine. Released from Military
 Hospital, Grünberg -Silesia. I came back to Russia on the 20th of January
 1944 and stayed there to June 20th. From there I was sent to German War
 Academy Thorn -Weichsel school iv Fahnenjunkerlehrgang 17b. On the 1st
 47 November I became officer and was selected to join Panzerbrigade 150
 48 oberst leutnant Skorzeny. After the Budapest offensive I was sent back
 to Grafenwohr troop training centre. From January 20th to February 10th
 I was at school Neustrelitz (trained as agent to work behind the front)
 49 From January 20th to February 10th I was February to April 5th I was at
 50 fin swimming school at Vienna "Dianabath". From there I was ordered to
 Italy to swim against Tito harbours. The attack was impossible because
 51 military conditions were not given. From April 25th to May 8th I was at
 Radstadt commanding train of Obl. Skorzeny. On the 8th May I was taken
 prisoner by American troops near Siegedorf Traunstein -Bavaria. In the
 evening I escaped and went northward working at several farms. On June
 52 5th I was discharged from American camp Burghausen 14th Armoured Division
 Then I went to Berlin and a month later to "esschranze Obb. where my
 53 mother was evacuated from Geisenkirchen. On ~~esschranze~~ May 10th we return-
 54 ed to Geisenkirchen. Here I began to work at a glass factory. On the 21st
 55 July I started for Holland and was taken at Hoek van Holland on the 28th
 July, 1947.

57-58

Signed H. W. Meyer.

The above statement was made voluntarily in my presence on this 29th day
 of July 1947

59

H. E. A. M. Ballum.

F

W6-1235/47
Abschrift.

Statement made by Heinz Hever on 29th July 1947.

60
61
62
63
64
65
Abfahrt von Gelsenkirchen 21-7-47, etwa 12 Uhr über
Oberhausen-Wesel nach Emmerich. Dort habe ich etwa 2 km. von der
Grenze entfernt die Dunkelheit abgewartet. Meinen Anzug habe ich in
Kannister verpackt. Dann habe ich meine Flossen angezogen und mich
dick mit fett eingeschmiert. Etwa von 11-11-33 Uhr bin ich durch den
Rhein geschwommen. In der Nähe von Lobith bin ich an Sand gegangen
hebe mich umgezogen und bin zu Fuß nach Arnheim gegangen. Gegen Mittag
war ich in Arnheim. Etwa 5 km. rheinabwärts von Arnheim habe ich mich
wieder umgezogen bin an einen Schlepper geschwommen und während der
Fahrt in ein Rettungsboot geklettert. Gegen 23 Uhr hielt der Schlepper
in Cochem. Am nächsten Morgen fuhr ich mit einem anderen Schlepper
nach Rotterdam. In Rotterdam fragte ich nach der Strasse nach den
Haag. An der Strasse hielt ich ein auto an und fuhr damit nach den
Haag. Dort war ich bei v.d.2 an Klaverstrasse 48 und Peerschevenin-
gerweg 112. Ich hatte einen brief einer bekannten aus Deutschland mit.

Ich gab mich als Engländer aus der aus dem Militär Dienst
entlassen war und noch einige tage Ferien machen wollte. Am Sonnabend
vormittag fuhr ich mit dem zug nach Rotterdam und von dort nach
Hoek von Holland. Den sonntag verbrachte ich am strand. Am Montag gegen
16 Uhr schwamm ich unter pier entlang um mir das Schiff nach Harwich
anzusehen. Gegen 18.30 Uhr verpackte ich meinen Kannister und schwamm
wieder unter dem pier. Dabei wurde ich von der Militär Polizei gesehen.

66
Einige Hollände suchten mich und fanden mich dort. Ich erzähl-
te ihnen ich sei Engländer und hatte in England eine wette abgesch-
lossen dass ich ohne geld nach Holland und zurück kome. Ich bat sie
auf ihrem boot die nacht abwarten dürfte. Gegen 22Uhr fuhr das boot
zu einem schiff, das den Rhein Herumherkam. Als es auf Nähe des Harwich
bootes war sprang ich ab und schwamm herüber zum Dampfer. ~~am~~ Dort
wurde ich von der Polizei gefunden.

Signed Hever.

The above statement was made voluntarily in my presence on this 29th
day of July 1947.

w.g. H.B.A.M. Ballum, Sgt.

F. A. ...

100 ...

F